

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

6^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 4 Μαΐου 2018 με την εξής σύνθεση:
Διαθεσόπουλος Μιχαήλ, Πρόεδρος και Εισηγητής, Κουρή Σταυρούλα και
Πουλοπούλου Αγγελική, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 26-4-2018 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό
Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)
378/27-4-2018 του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία
«.....» και διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως
εκπροσωπούμενου

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως
εκπροσωπούμενης

Και του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία του
«..... και διακριτικό τίτλο «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου

Με την ως άνω Προδικαστική Προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την
ακύρωση της κοινοποιηθείσας σε αυτόν την 16-4-2018 υπ' αρ. 1001/54947/16-4-
2018 Απόφασης της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος δι' αυτής εκρίθη ως αποδεκτή η
οικονομική προσφορά του οικονομικού φορέακαι περαιτέρω
ανακηρύχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος στο πλαίσιο της διαδικασίας που
προκηρύχθηκε με τη Διακήρυξη με αριθμό ηλεκτρονικού διεθνούς
ανοικτού διαγωνισμού για, με μονομερές δικαίωμα
της Αναθέτουσας για παράταση για ένα (1) επιπλέον έτος, συνολικής

προϋπολογισθείσας δαπάνης 223.790,33€ πλέον ΦΠΑ 24% για έκαστο έτος (CPV:), που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 22-12-2017 και δημοσιεύτηκε στο ΚΗΜΔΗΣ την 27-12-2017 με Μοναδικό ΑΔΑΜ και στο ΕΣΗΔΗΣ την 27-12-2017 με συστημικό α/α

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Πρόεδρο-Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της Προσφυγής κατεβλήθη το κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο (με αρ., ποσού 1.120 ευρώ), που πληρώθηκε μέσω εμβάσματος της Τραπέζης της 26-4-2018. Το δε παράβολο που ως άνω κατεβλήθη είναι ορθό, αφού το κατ' άρ. 363 παρ. 1 Ν. 4412/2016 παράβολο 0,5% για την άσκηση της προσφυγής ενώπιον της ΑΕΠΠ υπολογίζεται επί της άνευ ΦΠΑ προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης, μη συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων προαίρεσης και εν προκειμένω δεδομένης της προϋπολογισθείσας δαπάνης 223.790,33 ευρώ, το ποσό που αντιστοιχεί είναι $(223.790,33 \times 0,5\%) = 1118,95$ ευρώ, με 1.120 ευρώ καταβληθέν παράβολο. Και τούτο (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 229/2017), γιατί, κατά την έννοια της διατάξεως της παραγράφου 1 του άρθρου 363 Ν. 4412/2016 και του άρθρου 5 του Π.Δ. 39/2017, το οποίο ορίζει ότι «... το ύψος του παραβόλου ανέρχεται σε ποσοστό 0,50% της προϋπολογισθείσας αξίας (χωρίς ΦΠΑ) της σχετικής σύμβασης...», ως προϋπόθεση για το παραδεκτό της άσκησης προδικαστικής προσφυγής, ερμηνευομένης εν όψει και του σκοπού στον οποίο αποβλέπει η υποχρέωση καταβολής αναλογικού παραβόλου, ως βάση για τον υπολογισμό του ποσού λαμβάνεται υπόψη η προϋπολογισθείσα δαπάνη συμβάσεως στην ανάθεση της οποίας πράγματι αποβλέπει η διαγωνιστικής διαδικασία, και όχι η δαπάνη της ενδεχόμενης παράτασης της συμβάσεως, η οποία επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του αναθέτοντος φορέα, υπό την μορφή

δικαιώματος προαίρεσης, και ως εκ τούτου, είναι αβέβαιο εάν και για ποιο χρονικό διάστημα θα ασκηθεί αυτό. (βλ. ΣΤΕ 10/2017, σκ. 7). Εν προκειμένω δε, ρητά ο όρος 1.4 της διακήρυξης ανέλυσε τη συνολική εκτιμώμενη αξία της σύμβασης ως εξής “277.500,00€ (διακόσιες εβδομήντα επτά χιλιάδες πεντακόσια ευρώ και μηδέν λεπτά), συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. ύψους 24%, ή 223.790,33€ (διακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες επτακόσια ενενήντα ευρώ και τριάντα τρία λεπτά) χωρίς ΦΠΑ, για το χρονικό διάστημα ενός έτους από την υπογραφή της σύμβασης, και 277.500,00€ (διακόσιες εβδομήντα επτά χιλιάδες πεντακόσια ευρώ και μηδέν λεπτά), συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. ύψους 24%, ή 223.790,33€ (διακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες επτακόσια ενενήντα ευρώ και τριάντα τρία λεπτά) χωρίς ΦΠΑ, για την άσκηση του δικαιώματος προαίρεσης (παράτασης) για ένα επιπλέον έτος. Το δικαίωμα προαίρεσης αναφέρεται στη διακριτική ευχέρεια της Αναθέτουσας Αρχής να παρατείνει τη διάρκεια της υπογραφείσας σύμβασης για ένα (1) επιπλέον έτος από την ημερομηνία λήξεώς της. Διευκρινίζεται ρητώς πως η άσκηση του παραπάνω δικαιώματος προαίρεσης είναι πιθανή και όχι βεβαία και άπτεται της ως άνω διακριτικής ευχέρειας της Αναθέτουσας Αρχής. Ενδεχόμενη μη άσκηση, κατά τα προρρηθέντα, του υπόψη δικαιώματος, δεν επιφέρει καμία αξίωση αποζημίωσης εκ μέρους του Αναδόχου, ο οποίος ρητά δηλώνει ότι λαμβάνει γνώση αυτού του ενδεχομένου και παραιτείται από κάθε σχετική αξίωσή του. Η διάρκεια της αρχικής σύμβασης που θα υπογραφεί, καθ’ ευδωξη της, με την παρούσα Διακήρυξη, διενεργούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας, ορίζεται σε ένα (1) χρόνο από την υπογραφή της. Σε περίπτωση (της πιθανής και όχι βεβαίας, κατά τα προπεριγραφέντα) άσκησης του ανωτέρω δικαιώματος προαίρεσης [που αφορά στην παράταση για ένα (1) επιπλέον έτος των με την αρχική σύμβαση παρεχόμενων υπηρεσιών], το συμφωνητικό που θα υπογραφεί θα λήγει ένα (1) έτος μετά την υπογραφή του.”. Δια των ως άνω κατέστη άνευ ετέρου σαφές ότι η σύμβαση η σύναψη της οποίας ευθέως επιδιώκεται με την παρούσα διαδικασία είναι αυτή του ενός έτους, όση και η διάρκεια του συμφωνητικού της αρχικής συμβάσεως, ενώ μάλιστα μετ’ επιτάσεως διευκρινίσθηκε ότι η τυχόν παράτασή της δεν είναι καθόλου βέβαιη, έχει αυτοτελή και διακριτή εκτιμώμενη αξία και μάλιστα η όποια διάρκειά της θα

λήγει ένα έτος από την υπογραφή αυτοτελούς νέου συμφωνητικού. Εξάλλου, στην προκείμενη διακήρυξη όχι απλώς δεν παρίσταται με σαφήνεια αν η αναθέτουσα αρχή πράγματι απέβλεπε με την υπό κρίση διαγωνιστική διαδικασία να συνάψει οριστική σύμβαση με τον ανάδοχο με συμβατικό τίμημα που θα περιελάμβανε και το δικαίωμα προαίρεσης (όπως στην περίπτωση εφ' ης εκδόθηκε η Απόφαση ΑΕΠΠ 229/2017), αλλά αντίθετα κατέστη σαφές ότι η αναθέτουσα απέβλεπε στη σύναψη ετήσιας σύμβασης, το δε ζήτημα της παράτασης θα κριθεί και θα αποφασισθεί από αυτήν σε ύστερο στάδιο και είναι όλως αβέβαιο. Περαιτέρω, στο σώμα αυτής περιέχονται σε κρίσιμα σημεία αναφορές με σαφή διαχωρισμό της προϋπολογισθείσας αξίας σύμβασης από το δικαίωμα προαίρεσης, όπως στον όρο 2.2 περί του υπολογισμού της εγγυητικής συμμετοχής με σαφή αναφορά στην εκτιμώμενη αξία της ετήσιας διάρκειας (η εγγυητική συμμετοχής υπολογίζεται κατά τη διακήρυξη σε $223.790,33 \times 2\% = 4.475,81$ ευρώ, όπως μάλιστα αυτός ακριβώς ο πολλαπλασιασμός έχει αναγραφεί στον όρο 2.2.1 που μάλιστα αναφέρει ότι το ύψος της εγγυητικής ανέρχεται σε δύο τοις εκατό επί της καθαρής άνευ ΦΠΑ "αξίας του προϋπολογισμού των υπό ανάθεση υπηρεσιών, όπως αυτές καθορίζονται στην παρ. 1.3 της παρούσας Διακήρυξης, μη συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης", αναφορά που ρητά συνδέει την προϋπολογιζόμενη αξία των υπηρεσιών στην ανάθεση των οποίων σκοπεί η διαδικασία σε αυτήν της ετήσιας διάρκειας, άρα χωρίς την παράταση-προαίρεση), αλλά και στον όρο 2.4.4 περί περιεχομένου οικονομικών προσφορών όπου ρητά αναφέρεται ως προϋπολογισμός της σύμβασης και ως ανώτατο ποσό της προσφοράς το ποσό των 223.790,33 ευρώ άνευ ΦΠΑ και ρητά η διάρκεια "για χρονικό διάστημα ενός έτους από την υπογραφή της σύμβασης", ήτοι ως σύμβαση νοείται μόνο η ετήσια άνευ παράτασης-προαίρεσης (ενώ το ποσό των προαιρέσεων αναφέρεται μόνο στους όρους 2.2.5 και 2.2.6 περί κριτηρίων επιλογής ως προς την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια και την τεχνική και επαγγελματική ικανότητα, πράγμα που δεν έχει όμως έννομη σημασία ως προς το εδώ ζητούμενο, ήτοι σε τι κατέπεινα καταρχήν η διαδικασία, αφού εξάλλου η αναθέτουσα δύναται να θεσπίζει τα κριτήρια ως

προς την τεχνική και επαγγελματική επάρκεια καταρχήν ελευθέρως, ως προς αυτά δε περί την οικονομική και χρηματοοικονομική επάρκεια έως το διπλάσιο της κατ'άρ. 6 Ν. 4412/2016 εκτιμώμενης αξίας, η οποία για τους σκοπούς αυτούς ως εκ νόμου ορίζεται περιλαμβάνει και τις προαιρέσεις-παρατάσεις, σκοποί όμως που είναι διάφοροι από την ειδική διάταξη του άρ. 363 παρ. 1 Ν. 4412/2016). Ακόμη όμως και αν υποθεθεί ότι τα ως άνω συνιστούν αντιφατικές αναφορές (όπως στην περίπτωση εφ' ης εκδόθηκε η Απόφαση ΑΕΠΠ 229/20187) και πάλι θα ήταν μη νόμιμο η ασάφεια αυτή να ερμηνευτεί ως προς το ύψος του παραβόλου σε βάρος του προσφεύγοντος (ΔΕφ Θεσσ 180/2014, ΣΤΕ ΕΑ επί ΑΜ 195,379/2013 σκ. 1). Σε κάθε περίπτωση, στο σχέδιο σύμβασης που πρόκειται να υπογραφεί μεταξύ αναθέτουσας αρχής και περιέχεται στο Παράρτημα IV της υπόψη διακήρυξης στο άρθρο 3 περί διάρκειας παροχής υπηρεσιών, ρητώς ορίζεται ως διάρκεια η ετήσια, ενώ αναφέρεται πως η τυχόν προαίρεση-παρατάση, και πάλι όπως και στον ως άνω όρο 1.4 της διακήρυξης, αναφέρεται σε απλή διακριτική ευχέρεια και είναι αβεβαίας ασκήσεως, ενώ μάλιστα ορίζει ότι το δικαίωμα προαίρεσης που αναφέρεται στη διακριτική αυτή ευχέρεια της αναθέτουσας ως προς την άσκησή του, ασκείται "κατόπιν διαπραγματεύσεων" και συνίσταται σε παράταση της διάρκειας της σύμβασης για ένα επιπλέον έτος μετά τη λήξη (της ετήσιας δηλαδή διάρκειάς της), στο δε συμβατικό τίμημα της σύμβασης που πρόκειται να υπογραφεί δεν περιλαμβάνεται το επιπλέον χρονικό διάστημα που η αναθέτουσα αρχή έχει δικαίωμα να ζητήσει από τον Ανάδοχο ως επέκταση της υπογραφεσόμενης Σύμβασης και για χρονικό διάστημα ενός (1) επιπλέον έτους. Ως εκ τούτου, ορθώς υπολογίστηκε το παράβολο, εν προκειμένω, επί τη βάση της προϋπολογισθείσας αξίας της σύμβασης, χωρίς να συμπεριληφθεί στη βάση υπολογισμού και η αξία της ετήσιας παράτασης της υπογραφεσόμενης σύμβασης, που κατά τους όρους της διακήρυξης αποτελεί το δικαίωμα (πιθανής πλην αβεβαίας ασκήσεως και υποκείμενο σε διαπραγματεύσεις) προαίρεσης της αναθέτουσας αρχής. Ως εκ τούτου και δεδομένης των ως άνω, κάθε περί απαραδέκτου λόγω ελλιπούς παραβόλου ισχυρισμός της αναθέτουσας και του παρεμβαίνοντος είναι εξ αρχής απορριπτός.

2. Επειδή, η από 26-4-2018 Προσφυγή στρέφεται κατά εκτελεστής πράξεως και συγκεκριμένα της κοινοποιηθείσας στον προσφεύγοντα την 16-4-2018 Απόφασης της αναθέτουσας περί περάτωσης σταδίου οικονομικών προσφορών και ανάδειξης προσωρινού αναδόχου κατ' έγκριση του οικείου πρακτικού της Επιτροπής Διαγωνισμού. Ο δε προσφεύγων υπέβαλε οικονομική προσφορά που κρίθηκε ως αποδεκτή, πλην όμως κατετάγη δεύτερη μετά από την ομοίως κριθείσα ως αποδεκτή του ως άνω οικονομικού φορέα, ο οποίος ανεδείχθη συνεπώς προσωρινός ανάδοχος, ενώ ο προσφεύγων αντίθετα επικαλείται ότι η προσφορά του ήταν μη νόμιμη. Ειδικότερα, με τον πρώτο λόγο της προσφυγής, ο προσφεύγων αιτιάται ότι η ως άνω οικονομική προσφορά του προσωρινού αναδόχου παραβιάζει το ελάχιστο εργατικό κόστος, υπολειπόμενη αυτού κατά 6.730,13 ευρώ. Με τον δεύτερο λόγο της προσφυγής επικαλείται ότι μη νομίμως ο προσωρινός ανάδοχος στον Πίνακα 2-Ανάλυση Οικονομικής Προσφοράς του στο υπό στοιχ. 2.β αναφέρει κόστος για εισφορές υπέρ Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων αυτό των 27,92 ευρώ αντί του ορθού 28,33 ευρώ. Με τον τρίτο λόγο της προσφυγής αιτιάται ότι εσφαλμένα στον ως άνω Πίνακά του ο προσωρινός ανάδοχος υπολόγισε τις κρατήσεις επί της μηνιαίας προσφοράς του στο ποσό των 21,28 ευρώ αντί του ορθού 21,38 ευρώ. Με τον τέταρτο λόγο της προσφυγής αιτιάται ότι κατά παράβαση του άρ. 9 του Παραρτήματος Ι σε συνδυασμό με το υπ' αρ. πρωτ. 66/6355/11-1-2017 έγγραφο διευκρινίσεων της αναθέτουσας, ως και με το άρ. 2.2.4 της διακήρυξης που θέτει όρο επί ποινή αποκλεισμού, ο προσωρινός ανάδοχος δεν υπολόγισε εύλογο ποσό λειτουργικού κόστους και ειδικότερα εύλογο κόστος αναλωσίμων, αφού συμπεριέλαβε στην προσφορά του αντίστοιχο κονδύλι μόλις 79,20 ευρώ ετησίως, που είναι αδικαιολόγητα χαμηλό και ζημιογόνο, αφού δεν καλύπτει τις δαπάνες για τον υλικό εξοπλισμό εκτέλεσης του έργου (δέκα συστήματα συναγερμού, αλεξίσφαιρα γιλέκα, στολές, μέσα ασύρματης επικοινωνίας, ασύρματοι πομποδέκτες για ενδοεπικοινωνία των φυλάκων, φακοί), που πρέπει να χρησιμοποιήσει η ανάδοχος εταιρεία για την εκτέλεση του έργου.

3. Επειδή, η αναθέτουσα με τις ενώπιον της ΑΕΠΠ με αρ. πρωτ.

1295/65559/7.5.2018 Απόψεις της καταρχάς επικαλείται απαράδεκτο της προσφυγής λόγω ελλιπούς παραβόλου, ισχυρισμός που ήδη απερρίφθη, βλ. σκ. 1 και κατά τα λοιπά επικαλείται επί της ουσίας τα εξής. Ότι ο πρώτος λόγος απόρριψης της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας ,,,,,,,,,,,,,,,, που επικαλείται ο προσφεύγων οικονομικός φορέας, αφορά στο γεγονός ότι η εν λόγω προσφορά υπολείπεται του νόμιμου εργατικού κόστους. Για τη στοιχειοθέτηση του εν λόγω ισχυρισμού ο προσφεύγων οικονομικός φορέας ακολουθεί, μεταξύ άλλων, την εξής βάση υπολογισμού και επί αυτής θεμελιώνει και τους υπόλοιπους συμπληρωματικούς ισχυρισμούς του επί των από τις κείμενες διατάξεις προβλεπόμενων προσαυξήσεων, νυχτερινών και αργιών: Αιτούμενες ώρες φύλαξης, από την αναθέτουσα αρχή, ανά εβδομάδα: 670.- Εβδομάδες που αντιστοιχούν σε ένα χρόνο (365 ημέρες/ 7 ημέρες ανά εβδομάδα=): 52,14.- 52,14 εβδομάδες του χρόνου χ 670 ώρες ανά εβδομάδα χ 3,0657€ (ωρομίσθιο)= 107.096,55€. Δηλαδή, αν υποθεθεί ότι οι αιτούμενες ώρες φύλαξης ήταν όλες ημερήσιες, σε εργάσιμες ημέρες του χρόνου (χωρίς, δηλαδή, προσαυξήσεις), τότε το κόστος θα ανερχόταν στα 107.096,55€ βάσει ωρομισθίου. Όμως, για τη φύλαξη των 670 ωρών ανά εβδομάδα απαιτούνται 16,75 εργαζόμενοι πλήρους απασχόλησης [670/ 40 ώρες πλήρους απασχόλησης (8 ώρες χ 5 ημέρες την εβδομάδα)= 16,75]. Επομένως, το κόστος ανέρχεται σε 16,75 εργαζομένους χ 12 μήνες χ μισθός 510,95€= 102.700,95€. Η διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι ο προσφεύγων οικονομικός φορέας λαμβάνει ως βάση για τους υπολογισμούς που παραθέτει *το εργατικό κόστος βάσει του ωρομισθίου, ενώ στην πραγματικότητα οι υπάλληλοι που πρόκειται να απασχοληθούν στο έργο δεν είναι ωρομίσθιοι, αλλά μισθωτοί.* Το κόστος, επομένως, των τακτικών αποδοχών σχετίζεται με τον καταβαλλόμενο μισθό, δεδομένου ότι οι εργαζόμενοι που πρόκειται να απασχοληθούν στις υπό προκήρυξη υπηρεσίες φύλαξης είναι εργαζόμενοι με σχέση εξαρτημένης εργασίας που αμείβονται με μισθό, και όχι με ημερομίσθιο. Διαφορετικός τρόπος αποτίμησης του ως άνω κόστους, όπως ο τρόπος που βασίζεται στο ωρομίσθιο, οδηγεί σε μη ανταποκρινόμενη στην πραγματικότητα αύξηση του λαμβανομένου υπόψη μισθοδοτικού κόστους, επί του οποίου εδράζονται και άλλες παράμετροι της οικονομικής προσφοράς, με απόρροια να

προκύπτει επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής που θα καθιστούσε την προσφορά τεχνητά υπερκοστολογημένη. Ο δεύτερος λόγος απόρριψης της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας..... που επικαλείται ο προσφεύγων οικονομικός φορέας, αφορά στο γεγονός ότι, η κρινόμενη με την εν θέματι αναφερόμενη ΠΠ, προσφορά δε λαμβάνει υπόψη της την καταβολή 20,00€ ανά εργαζόμενο που θα απασχοληθεί κατά το μήνα Αύγουστο, υπέρ του Ενιαίου Λογαριασμού για την Εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών (Ε.Λ.Ε.Κ.Π.). Ειδικότερα, σύμφωνα με την κατατεθείσα ΠΠ, η εταιρεία ακολουθεί, για να καταλήξει στον υπολογισμό που προβαίνει στην οικονομική της προσφορά, τον εξής συλλογισμό: $16,75 \text{ άτομα} \times 20,00\text{€} = 335 / 12 \text{ μήνες} = 27,92\text{€}$. Κατά το επιχείρημα του προσφεύγοντος οικονομικού φορέα, όφειλε η εταιρεία να υπολογίσει την εν λόγω εισφορά λαμβάνοντας υπόψη την εισφορά των 20,00€ για κάθε πραγματικά απασχολούμενο άτομο, δηλαδή, για σύνολο 17 πραγματικών ατόμων, και όχι να κάνει αναγωγή στον αριθμό 16,75, που αφορά στη δεκαδική αποτύπωση των εργαζομένων που απαιτείται να απασχοληθούν στο έργο, με βάση τη 40ωρη ανά εβδομάδα εργασία (πλήρες οκτάωρο). Σύμφωνα με την αριθ. 63/24-10-2014 Εγκύκλιο του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.), και, δη, στο κεφάλαιο 2 αυτής αναφέρεται ότι *«[...] η είσπραξη του ανωτέρω ποσού θα αφορά όσους εργαζόμενους απασχολήθηκαν και μισθοδοτήθηκαν κατά το μήνα Αύγουστο [...] ανεξάρτητα από τη διάρκεια της ημερήσιας ή μηνιαίας απασχόλησής τους»*. Τόσο από το πνεύμα όσο και από τη ρητή γραμματική διατύπωση της ανωτέρω εγκυκλίου καθίσταται σαφές πως η εδώ εξεταζόμενη εισφορά αφορά τους εργαζομένους που απασχολήθηκαν το μήνα Αύγουστο με σχέση εξαρτημένης εργασίας, ανεξάρτητα από τη διάρκεια της ημερήσιας ή μηνιαίας απασχόλησής τους. Ως εκ τούτου, το κρίσιμο μέγεθος είναι ο αριθμός των απασχολούμενων ανά εργοδότη κατά το μήνα Αύγουστο εκάστου έτους, ανεξάρτητα της πλήρους ή μη απασχόλησής τους, και όχι το συγκεκριμένο έργο/ σύμβαση που θα απασχοληθούν. Επομένως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας εταιρείας εδράζεται στη μη αποδειχθείσα και αμιγώς θεωρητική υπόθεση εργασίας ότι ο πραγματικός 17^{ος} εργαζόμενος της εταιρείας δε θα απασχοληθεί από τον εργοδότη του σε άλλο έργο/

σύμβαση προς κάλυψη του συνόλου των ωρών της πλήρους απασχόλησής του. Η υπόθεση αυτή, ωστόσο, σύμφωνα με τη συνήθη επιχειρηματική πράξη, την κοινή πείρα και λογική, δε δύναται να θεωρηθεί εύλογη, αφού η ακολουθούμενη πρακτική είναι οι εργαζόμενοι στον κλάδο των εταιρειών φύλαξης- ασφάλειας να καλύπτουν, τουλάχιστον, εξολοκλήρου το ωράριο της πλήρους απασχόλησής τους. Λογικά, επομένως, η προσφέρουσα εταιρεία δεν επιβάρυνε την προσφορά της κατά το σκέλος του υπολειπόμενου ποσού της υπόψη εισφοράς, καθώς με τον τρόπο αυτό θα επιβάρυνε τον προϋπολογισμό της υποβληθείσας προσφοράς με μη εύλογο κόστος. Αντιθέτως, η υιοθέτηση του κατά την προσφεύγουσα εταιρεία περιγραφέντος τρόπου υπολογισμού του εκτιμώμενου ύψους μιας σύμβασης, δηλαδή, η κοστολόγηση όλου του ύψους της προκείμενης εισφοράς για κάθε πλήρους απασχόλησης εργαζόμενο που εργάζεται σε δύο ή περισσότερα έργα, θα οδηγούσε στην αδικαιολόγητη ωφέλεια των υποψηφίων αναδόχων κατά το ποσό των εισφορών που θα υπολογίζονταν στο κόστος του προϋπολογισμού μιας σύμβασης για εργαζομένους τους σε περισσότερα του ενός έργα για τα οποία, όμως, βάσει των προρρηθέντων προνοιών της ως άνω εγκυκλίου, θα απέδιδαν εισφορά μόνο για τον πραγματικό φυσικό αριθμό των εργαζομένων και όχι για τα έργα στα οποία οι τελευταίοι θα απασχολούνταν. Ο τρίτος λόγος απόρριψης της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας που επικαλείται ο προσφεύγων οικονομικός φορέας, αφορά στο γεγονός ότι, η ανωτέρω εταιρεία (.....) δεν υπολόγισε ορθά το ύψος των κρατήσεων σύμφωνα με την παράγραφο 5.1.2. της στο θέμα του παρόντος αναφερόμενης Διακήρυξης, μη λαμβάνοντας, για την ακρίβεια, υπόψη, το τέλος χαρτοσήμου 3% και το επί αυτού χαρτόσημο 20% υπέρ Ο.Γ.Α., που υπολογίζονται επί της κράτησης ύψους 0,02% υπέρ του Δημοσίου. Κατά την περίοδο που ετέθη σε κρίση, από τα αρμόδια όργανα της αναθέτουσα αρχή, η οικονομική προσφορά της προσφέρουσας εταιρείας, αλλά και έως της στιγμή σύνταξης του παρόντος εγγράφου, δεν είχε/ έχει εκδοθεί η αναφερόμενη στην παρ. 6 του αρθρ. 36 του ν. 4412/2016 Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών αναφορικά με τις λεπτομέρειες (χρόνο, τρόπο και διαδικασία κράτησης) και κάθε άλλο αναγκαίο

θέμα για την αναφερόμενη στο σημείο 16 κράτηση, με απόρροια να μην ερείδεται σε εύλογη νομική βάση η πιθανή απόρριψη της οικονομικής προσφοράς της ως άνω προσφέρουσας εταιρείας εξ' αυτού του λόγου, ελλείψει, ακριβώς, έκδοσης της σχετικής εφαρμοστικής Κ.Υ.Α. Σε κάθε περίπτωση, το αναλογούν χρηματικό ύψος της περί ης ο λόγος κράτησης θα παρακρατείται από την εκκαθάριση των σχετικών λογαριασμών από τη θέση σε εφαρμογή, όποτε αυτή λάβει χώρα, των λεπτομερειών και των ειδικών θεμάτων που θα τη διέπουν. Τέλος, ο τέταρτος λόγος απόρριψης της οικονομικής προσφοράς της εταιρείας, που επικαλείται ο προσφεύγων οικονομικός φορέας, αφορά στο γεγονός ότι, η ανωτέρω εταιρεία (.....) δεν υπολόγισε ορθά το ύψος των αναλωσίμων, στα οποία περιλαμβάνεται και το κόστος δέκα (10) συστημάτων συναγερμού (ένα σε κάθε φυλασσόμενο κτήριο). Σε σχέση με τον εδώ προβαλλόμενο λόγο απόρριψης, σημειώνεται πως η αμέσως παραπάνω αναφερόμενη εταιρεία (.....) προσφέρει, στο πλαίσιο υπάρχουσας σύμβασης, καθ' ευδωση προκηρυχθέντος, το 2015, ανοικτού ηλεκτρονικού διεθνούς διαγωνισμού, υπηρεσίες φύλαξης- ασφάλειας σε κτήρια που στεγάζουν κεντρικές Υπηρεσίες του, και, στο πλαίσιο αυτό, έχει ήδη εγκαταστήσει τα απαιτούμενα από τη Διακήρυξη συστήματα συναγερμού, ενώ απασχολεί ήδη εργαζομένους στο εν λόγω έργο με το σχετικό εξοπλισμό, κάτι, που εκ των πραγμάτων, της περιορίζει το κόστος για τη συγκεκριμένη κατηγορία των αιτουμένων της Διακήρυξης (αναλώσιμα) που οφείλει να λάβει υπόψη της. Το αντικειμενικό αυτό γεγονός λήφθηκε υπόψη, από την αναθέτουσα και τα αρμόδια αυτής όργανα, κατά το στάδιο αξιολόγησης των προσφορών, σε συνάρτηση με το ότι, σε κάθε περίπτωση, και ειδικότερα σε ότι αφορά στο κόστος εγκατάστασης των συστημάτων συναγερμού, δεδομένης και σχετικής ρητής διευκρίνισης της Υπηρεσίας μας (αριθ. 66/6355/11-01-2018), που δόθηκε στο πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας, τα εν λόγω συστήματα δεν είναι ιδιοκτησία της αναθέτουσας και θα επιστραφούν στον Ανάδοχο του έργου. Απόρροια αυτού είναι η κατ' ουσίαν εκτίμηση, από την αναθέτουσα, ενός ποσού απόσβεσης της χρήσης αυτών των συστημάτων και όχι ενός ποσού αγοράς/ κτήσης αυτών. Με τη δε από 4-5-2018 εμπρόθεσμα ασκηθείσα, κατόπιν της από

27-4-2018 κοινοποίησης της Προσφυγής, Παρέμβασης, η οποία περαιτέρω ασκείται μετά προδήλου εννόμου συμφέροντος, αφού ο παρεμβαίνων προδήλως ευνοείται από την απόρριψη της προσφυγής που στρέφεται κατά της αποδοχής της οικονομικής προσφοράς του και της ανάδειξής του ως προσωρινού αναδόχου και κατά τα λοιπά παραδεκώς, ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται τα ακόλουθα. Καταρχάς, προβαίνει στον ίδιο απορριφθέντα κατά τη σκ. 1 ισχυρισμό περί απαραδέκτου της προσφυγής λόγω ελλιπούς παραβόλου. Περαιτέρω, ως προς τον πρώτο λόγο της προσφυγής αιτιάζεται ότι ο ίδιος ορθώς υπολόγισε το κόστος απασχόλησης με βάση όμως απασχόληση μισθωτών πενθήμερης οκτάωρης απασχόλησης, ήτοι αμειβόμενων με μηνιαίο μισθό και όχι με ημερομίσθιο, επισυνάπτει δε αναλυτικό πίνακα με τον οποίο συγκροτεί το κόστος αποδοχών και εργοδοτικών εισφορών, αναφέρει δε ότι το ωρομίσθιο ελήφθη υπόψη ως μονάδα υπολογισμού των πρόσθετων αμοιβών των προσαυξήσεων λόγω νυκτερινής εργασίας και εργασίας κατά τις Κυριακές και αργίες. Κατά τον παρεμβαίνοντα, η λήψη υπόψη, σύμφωνα με την προσφυγή, του ωρομισθίου ως μονάδας υπολογισμού και για την εξεύρεση του κόστους ακόμη και των τακτικών αποδοχών διογκώνει αδικαιολόγητα το εργοδοτικό κόστος και δη παράνομα, καθώς η μονάδα υπολογισμού των αποδοχών αυτών είναι ο μισθός. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής επικαλείται ότι απλώς προέβη σε αναγωγή και επιμεριστικά του κόστους υπέρ ΕΛΠΚ σε 16,75 άτομα, ενώ ο προσφεύγων δεν λαμβάνει υπόψη την καθ' όλα νόμιμη δυνατότητα απασχόλησης του μισθωτού κατά τον υπόλοιπο του πλήρους ωραρίου του, χρόνου εργασίας, σε άλλα αντικείμενα της επιχείρησης. Ως προς τον τρίτο λόγο της προσφυγής, επικαλείται ότι δεν υφίσταται κανονιστική πράξη για την είσπραξη της κράτησης του άρ. 36 παρ. 6 Ν. 4412/2016 και ούτως κατά την όποια εκτέλεση της κράτησης αυτής δεν κρατείται ούτως ή άλλως χαρτόσημο. Ως προς τον τέταρτο λόγο της προσφυγής επικαλείται ότι το σύστημα συναγερμού, στολή, ασύρματη συσκευή επικοινωνίας VHF, κινητό τηλέφωνο, επαγγελματικός φακός ισχυρής δέσμης φωτός και σφυρίχτρα είναι πρόδηλο ότι δεν αποτελούν αναλώσιμα, αλλά εξοπλισμό διαρκούς χρήσης, τον οποίο, ο ίδιος διαθέτει ήδη και χρησιμοποιεί για τις ανάγκες του έργου, εφόσον παρέχει και σήμερα αντίστοιχες

υπηρεσίες φύλαξης, και τον οποίο (εξοπλισμό) προδήλως, θα συνεχίσει να έχει στη διάθεσή του και να χρησιμοποιεί και σε περίπτωση κατά την οποία αναδειχθεί ανάδοχος του προκείμενου διαγωνισμού. Ειδικότερα, ο παρεμβαίνων επικαλείται ότι παρέχει τις αυτές υπηρεσίες φύλαξης με τις ζητούμενες, για τον ίδια κτίρια και με τις αυτές τεχνικές απαιτήσεις, δυνάμει της υπ' αριθ. 6435/ΓΚ/2018 σύμβασης με το, και επομένως έχει ήδη διαθέσει για τις ανάγκες του έργου όλον τον αναφερόμενο πιο πάνω εξοπλισμό, ο οποίος και θα συνεχίσει να χρησιμοποιείται εφόσον κατακυρωθεί οριστικά υπέρ αυτού το αποτέλεσμα του προκείμενου διαγωνισμού και υπογραφεί η σχετική σύμβαση. Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα τα συστήματα συναγερμού (τα οποία, ως προς ό,τι τον αφορά, είναι ήδη εγκατεστημένα), ο παρεμβαίνων επιπλέον αναφέρει ότι, σύμφωνα με το υπ' αριθ. πρωτ. 66/6355/ 11-1-2017 έγγραφο παροχής διευκρινίσεων της αναθέτουσας Αρχής, μετά τη λήξη ή τη λύση της σύμβασης που θα υπογραφεί θα επιστραφούν στον ανάδοχο του έργου και δεν θα παραμείνουν στις εγκαταστάσεις του Πέραν αυτών, αιτιάται ότι ο υπολογισμός του κόστους στον οποίο προβαίνει ο προσφεύγων είναι εντελώς αόριστος και αναπόδεικτος, και επομένως δεν μπορεί να στηρίξει το σχετικό ισχυρισμό.

4. Επειδή, η Προσφυγή αφορά διαδικασία ανάθεσης σύμβασης γενικών υπηρεσιών, άνω των ορίων, με κριτήριο κατακύρωσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά βάσει τιμής, η οποία υπάγεται, βάσει της κατά τα ως άνω εκτιμώμενης αξίας της Διακήρυξης και δη του χρόνου αποστολής προς δημοσίευση στην ΕΕΕΕ, στο πεδίο εφαρμογής των οικείων διατάξεων του Βιβλίου IV Ν. 4412/2016 και συνεπώς στη δικαιοδοσία της Α.Ε.Π.Π., ως και την καθ' ύλην αρμοδιότητά της κατ' αρ. 345 παρ. 1 Ν. 4412/2016. Περαιτέρω, η Προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως κατά το άρ. 361 παρ. 1 Ν. 4412/2016 και δη την περίπτωση (α) (χρόνος κοινοποίησης της προσβαλλόμενης 16-4-2018 και χρόνος άσκησης της προσφυγής η 26-4-2018), ενώ νομίμως υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων έχει καταρχήν έννομο συμφέρον για την άσκηση της Προσφυγής,

αφού μετείχε στη διαδικασία με προσφορά που κρίθηκε αποδεκτή, πλην η οικονομική προσφορά του κατετάγη δεύτερη κατά σειρά κατόπιν αυτής του μειοδότη και προσωρινού αναδόχου, και συνεπώς προδήλως ευνοείται από τον αποκλεισμό του, αφού κατ' αποτέλεσμα αυτού θα καταστεί ο ίδιος πρώτος μειοδότης και συνεπώς προσωρινός ανάδοχος. Επομένως, η Προσφυγή ως και κατά την ανωτέρω σκ. 3, η Παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξεταστούν περαιτέρω κατ' ουσία.

5. Επειδή, κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης «*Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα κριτήριο ανάθεσης (συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής άποψης προσφορά μόνο βάσει τιμής/ χαμηλότερη τιμή). Η προσφερόμενη τιμή δίδεται σε ευρώ (σε €), με ακρίβεια δύο (2) δεκαδικών ψηφίων, χωρίς Φ.Π.Α. και αφορά στο σύνολο των υπό ανάθεση υπηρεσιών όπως αυτές περιγράφονται στο Παράρτημα Ι, για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους από την υπογραφή του σχετικού συμφωνητικού/ σύμβασης. Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%. Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε ποσοστό Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα. Οι προσφερόμενες τιμές είναι σταθερές καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και δεν αναπροσαρμόζονται. Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: α) δε δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης [277.500,00€ (διακόσιες εβδομήντα επτά χιλιάδες πεντακόσια ευρώ και μηδέν λεπτά), συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. ύψους 24%, ή 223.790,33€ (διακόσιες είκοσι τρεις χιλιάδες επτακόσια ενενήντα ευρώ και τριάντα τρία λεπτά) χωρίς ΦΠΑ, για το χρονικό διάστημα ενός έτους από την υπογραφή της σύμβασης]* που

καθορίζεται από την αναθέτουσα αρχή. Οι συμμετέχουσες στην παρούσα διαγωνιστική διαδικασία οικονομικοί φορείς- πάροχοι υπηρεσιών φύλαξης (εργολάβοι), επί ποινή αποκλεισμού, υποχρεούνται να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: (α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. (β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. (γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. (δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. (ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. Τα ανωτέρω στοιχεία, επί ποινή αποκλεισμού, εξειδικεύονται σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους. Πρέπει, επίσης, να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάψουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.» Κατά το δε άρθρ. 4 του Παραρτήματος Ι της διακήρυξης ορίζονται δε τα εξής περί της οικονομικής προσφοράς που πρέπει να υποβάλουν οι προσφέροντες: «2. Σε χωριστό κεφάλαιο της οικονομικής προσφοράς (ηλεκτρονικό αρχείο) εξειδικεύονται, επί ποινή αποκλεισμού, όλα εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται σύμφωνα με το άρθρο 22 του ν. 4144/2013, όπως αυτό αντικατέστησε το άρθρ. 68 του ν. 3863/2010 (Α' 115) «Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών»: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. 3. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να

επισυνάπτουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. 4. Ο ανάδοχος θα πρέπει να προσδιορίσει τον αριθμό των ατόμων που θα χρησιμοποιηθούν για τις υπό ανάθεση υπηρεσίες, αφού προηγουμένως –όπως υποχρεούται- επισκεφθεί τους χώρους προς φύλαξη- ασφάλεια και λάβει γνώση αυτών και των συνθηκών εργασίας. 5. Ο μισθός, τα επιδόματα αδείας, δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, οι εργοδοτικές εισφορές του ΙΚΑ, των Επικουρικών Ταμείων και κάθε άλλη εισφορά που έχει σχέση με το έργο, βαρύνουν τον Ανάδοχο. 6. Ο Ανάδοχος υποχρεούται να αποκαταστήσει με δικά του έξοδα, κάθε ζημιά ή βλάβη που θα επέλθει λόγω των εργασιών που εκτελεί. 7. Ο Ανάδοχος υποχρεούται να ασφαλίσει το προσωπικό του με δικές του δαπάνες για κάθε είδους ατύχημα. Η Αναθέτουσα Αρχή απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη και υποχρέωση για αποζημίωση από τυχόν ατύχημα ή κάθε άλλη αιτία, τόσο κατά τη μεταφορά του προσωπικού του Αναδόχου όσο και κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης των υπηρεσιών φύλαξης-ασφάλειας. 8. Ο Ανάδοχος υποχρεούται να χρησιμοποιεί προσωπικό αποδεκτό από την Αναθέτουσα Αρχή ειδικευμένο, υγιές, άριστο στο είδος του, άψογο από πλευράς εργατικότητας, συνέπειας ήθους και συμπεριφοράς. 9. Η ευθύνη του Αναδόχου δεν περιορίζεται μόνο στο ποσό της εγγύησης, αλλά επεκτείνεται μέχρι την πλήρη και ολοσχερή ικανοποίηση της Αναθέτουσας Αρχής, σε περίπτωση που η εκτέλεση των υπηρεσιών δεν είναι σύμφωνη με τους όρους της παρούσας. 10. Μετά τη λήξη της σύμβασης ο ανάδοχος υποχρεούται να αποχωρήσει άμεσα από το χώρο λειτουργίας της συμβάσεως χωρίς να απαιτείται ειδική όχληση της Αναθέτουσα Αρχής. 11. Ο Ανάδοχος δε δικαιούται καμιά αμοιβή από την Αναθέτουσα Αρχή για χρονικό διάστημα μετά τη λήξη του χρόνου διαρκείας της σύμβασης. 12. Ο Ανάδοχος οφείλει να αντικαθιστά αμέσως και χωρίς αντιρρήσεις κάθε μέλος του προσωπικού του, το οποίο θα κριθεί ακατάλληλο (για ανάρμοστη συμπεριφορά ή για οποιοδήποτε λόγο), μόλις ειδοποιηθεί σχετικά και εγγράφως από την Αναθέτουσα Αρχή, καθώς και να καλύπτει τα κενά από ασθένειες ή αδικαιολόγητες απουσίες. 13. Ο Ανάδοχος οφείλει να προσκομίσει στην Αρχή κατάσταση των απασχολούμενων θεωρημένη από την Επιθεώρηση Εργασίας. 14. Οι εργαζόμενοι κατά την προσέλευση τους θα υπογράφουν σε βιβλίο

παρουσίας που θα βρίσκεται στην είσοδο της υπηρεσίας. 15. Η Αναθέτουσα Αρχή δεν έχει υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης για υπερωριακή απασχόληση ή οποιαδήποτε άλλη αμοιβή στο προσωπικό του Αναδόχου. 16. Ο Ανάδοχος οφείλει να τηρεί τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, δηλαδή, την καταβολή των νόμιμων αποδοχών, οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να είναι κατώτερες των προβλεπόμενων από την ισχύουσα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, τη χορήγηση αδειών στο προσωπικό με αντικατάσταση των εργαζομένων οι οποίοι βρίσκονται σε άδεια, τήρηση του νομίμου ωραρίου, ασφαλιστική κάλυψη, όροι υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων κ.λ.π. Σε περίπτωση δε, που διαπιστωθεί παράβαση του ανωτέρω όρου (16) θα καταγγέλλεται η σύμβαση με την Ανάδοχο εταιρεία με κατάπτωση εγγυητικής καλής εκτέλεσης υπέρ της Αναθέτουσας Αρχής.». Εξάλλου, κατά το άρ. 68 Ν. 3863/2010 ως ισχύει ορίζει ότι «Συμβάσεις εργολαβίας εταιρειών παροχής υπηρεσιών 1. Η εκάστοτε αναθέτουσα αρχή, δηλαδή το Δημόσιο, τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), οι φορείς και οι οργανισμοί του δημόσιου τομέα, όπως αυτός προσδιορίζεται από τις οικείες διατάξεις, η οποία (αρχή) αναθέτει απευθείας ή προκηρύσσει διαγωνισμό για την ανάθεση παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης, υποχρεούται να ζητά από τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής: α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο. β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας. γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι. δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων. ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. στ) Τα τετραγωνικά μέτρα καθαρισμού ανά άτομο, όταν πρόκειται για καθαρισμό χώρων. Οι εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/και φύλαξης (εργολάβοι) υποχρεούνται, με ποινή αποκλεισμού, να εξειδικεύουν σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους τα ως άνω στοιχεία. Στην προσφορά τους πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλώσιμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ

Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. Επιπροσθέτως, υποχρεούνται να επισυνάψουν στην προσφορά αντίγραφο της συλλογικής σύμβασης εργασίας στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.».

Εξάλλου, κατά το άρ. 18 παρ. 1-2 Ν. 4412/2016 προβλέπεται ότι «1. Οι αναθέτουσες αρχές αντιμετωπίζουν τους οικονομικούς φορείς ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και ενεργούν με διαφάνεια, τηρώντας την αρχή της αναλογικότητας, της αμοιβαίας αναγνώρισης, της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος, της προστασίας των δικαιωμάτων των ιδιωτών, της ελευθερίας του ανταγωνισμού και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης και αειφόρου ανάπτυξης. Ο σχεδιασμός των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δεν γίνεται με σκοπό την εξαίρεσή τους από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος Βιβλίου (άρθρα 3 έως 221) ή τον τεχνητό περιορισμό του ανταγωνισμού. Ο ανταγωνισμός θεωρείται ότι περιορίζεται τεχνητά όταν οι διαδικασίες σύναψης συμβάσεων έχουν σχεδιαστεί με σκοπό την αδικαιολόγητα ευνοϊκή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων οικονομικών φορέων. Οι αναθέτουσες αρχές λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων και η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση των διατιθέμενων προς το σκοπό αυτό δημοσίων πόρων. 2. Κατά την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων, οι οικονομικοί φορείς τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου, οι οποίες απαριθμούνται στο Παράρτημα Χ του Προσαρτήματος Α'. Η τήρηση των εν λόγω υποχρεώσεων ελέγχεται και βεβαιώνεται από τα όργανα που επιβλέπουν την εκτέλεση των δημοσίων συμβάσεων και τις αρμόδιες δημόσιες αρχές και υπηρεσίες που ενεργούν εντός των ορίων της ευθύνης και της αρμοδιότητάς τους.”.

6. Επειδή, ο ανάδοχος, κατά τα ανωτέρω, υποχρεούται να τηρεί απαρέγκλιτα τις διατάξεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και να

καταβάλει στο απασχολούμενο προσωπικό το σύνολο των αποδοχών που δικαιούται, πλέον των αναλογουσών ασφαλιστικών εισφορών, να παρέχει τις νόμιμες άδειες και γενικά να συμμορφώνεται προς τις υποχρεώσεις του, ως εργοδότη, έναντι των υπαλλήλων του. Παράλληλα, εκτός από τις αποδοχές του προσωπικού και τις αναλογούσες επ' αυτών ασφαλιστικές εισφορές, το ποσό της οικονομικής προσφοράς πρέπει να είναι επαρκές για την καταβολή των νόμιμων κρατήσεων, με τις οποίες βαρύνεται ο ανάδοχος, ώστε, μετά την αφαίρεση αυτών, αλλά και τον συνυπολογισμό του εκτιμώμενου κόστους διοικητικής υποστήριξης, του κόστους των υλικών, αναλωσίμων κ.λπ. που απαιτούνται για την εκτέλεση της σύμβασης, να απομένει εύλογο ποσό εργολαβικού κέρδους. Αυτό σημαίνει ότι, μετά την αφαίρεση των προβλεπόμενων κρατήσεων, του αναφερόμενου στην προσφορά κόστους διοικητικής υποστήριξης, του κόστους υλικών, αναλωσίμων κ.λπ., το εναπομένον ποσό της οικονομικής προσφοράς του υποψηφίου πρέπει να είναι ικανό να καλύψει το ελάχιστο απαιτούμενο εργοδοτικό κόστος, αλλά και να καταλείπει κάποιο εύλογο κέρδος (ΕΑΣΤΕ 1069/2009, 840/2008 κ.ά.). Περαιτέρω, σύμφωνα με την αρχή της νομιμότητας, που διέπει το σύνολο της διοικητικής δράσης, κάθε διακήρυξη δημόσιου διαγωνισμού πρέπει, ακόμη και αν ελλείπει σχετική ρήτρα, να ερμηνεύεται ως επιβάλλουσα στους διαγωνιζόμενους να τηρούν, κατά τη διαμόρφωση της προσφοράς τους, τις κείμενες διατάξεις, μεταξύ των οποίων προέχουσα θέση έχουν οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας περί της κατώτερης νόμιμης αμοιβής της εργασίας και της νομοθεσίας περί κοινωνικής ασφάλισης. Περαιτέρω, υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς, εφόσον δεν αιτιολογείται επαρκώς, νοθεύει τον ανταγωνισμό και πλήττει την αρχή της ισότητας των συμμετεχόντων στους δημόσιους διαγωνισμούς, καθώς με τον τρόπο αυτό αποκλείονται οι λοιποί συμμετέχοντες κατά το στάδιο της οικονομικής αξιολόγησης από τον διαγωνιζόμενο εκείνον, ο οποίος προσφέρει τις υπηρεσίες του αντί ασυνήθιστα χαμηλού τιμήματος, αναφορικά με τα κρατούντα στην αγορά για το οικείο είδος υπηρεσιών. Επίσης, η υποβολή της προσφοράς αυτής δύναται να πλήξει και το δημόσιο συμφέρον, στο μέτρο που ο ανάδοχος που έχει υποβάλει ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά και έχει επιτύχει την υπέρ αυτού κατακύρωση του

αποτελέσματος του διαγωνισμού, ενδέχεται, κατά λογική ακολουθία, να επιχειρήσει κατά την εκτέλεση των υπηρεσιών να καλύψει τη ζημία που υφίσταται λόγω του ασυνήθιστα χαμηλού τιμήματος που λαμβάνει, με μείωση της ποιότητας ή και της ποσότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (βλ. πράξη 240/2007 VI Τμ. Ε.Σ. Περαιτέρω, ότι έχει κριθεί σχετικά ότι είναι απορριπτέα, ως προφανώς ζημιογόνος, οικονομική προσφορά η οποία υπολείπεται του ελάχιστου κόστους μισθοδοσίας του προσωπικού που θα απασχοληθεί με την παροχή των ζητούμενων υπηρεσιών, όπως το κόστος αυτό προσδιορίζεται από την ισχύουσα νομοθεσία και τις συναφείς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, με βάση τις οποίες πρέπει να ερμηνεύεται η διακήρυξη του διαγωνισμού (ΕΑΣΤΕ 135/2011, 136/2011, 1122/2010, 1255/2009, βλ. και ΕΑΣΤΕ 1344/2008, 1090/2006, πρβλ. ΣΤΕ 4058/2001, 805/2001). Υπ' αυτή την έννοια, δεν μπορεί να υποβληθεί παραδεκτή προσφορά από διαγωνιζόμενο, εφόσον, κατά το οικονομικό της σκέλος, δεν έχουν ληφθεί υπόψη, κατά τον υπολογισμό του ελάχιστου κόστους παροχής των ζητούμενων υπηρεσιών, οι αμοιβές του προσωπικού, όπως αυτές ίσχυαν κατά το χρόνο λήξης της προθεσμίας υποβολής των προσφορών, με βάση την οικεία συλλογική σύμβαση εργασίας (πρβλ. ΕΑΣΤΕ 134/2011, 873/2010, 628/2010). Συνεπώς, η ελάχιστη αφετηρία για τον υπολογισμό της προσφερόμενης τιμής δεν μπορεί να υπολείπεται του ελάχιστου νόμιμου εργοδοτικού κόστους, όπως αυτό διαμορφώνεται με την εν λόγω συλλογική ρύθμιση και τις λοιπές εφαρμοστέες διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Περαιτέρω, όπως γίνεται δεκτό, ο απαιτούμενος από τους ανωτέρω παρατεθέντες όρους της διακήρυξης, αλλά και τις διατάξεις του άρθρου 68 παρ. 1 του Ν. 3863/2010, υπολογισμός, στις προσφορές των διαγωνιζομένων, ενός εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, του κόστους των αναλωσίμων, των εργαλείων, μηχανημάτων κ.λπ., καθώς και των νόμιμων κρατήσεων, αποσκοπεί στην αναλυτική περιγραφή του κόστους παροχής των εργασιών, ούτως ώστε να είναι ελέγξιμο το ύψος της οικονομικής προσφοράς σε σχέση με το αντικείμενο της υπηρεσίας. Έτσι, σύμφωνα με τη νομολογία της Επιτροπής Αναστολών του ΣΤΕ, στο εργοδοτικό κόστος «... προστίθεται υποχρεωτικά και το αναγκαίο επιπλέον κόστος παροχής της

υπηρεσίας τούτο δε ευλόγως ώστε να αποτρέπεται αφενός η έμμεση καταστρατήγηση της επί ποινή αποκλεισμού ... υποχρεώσεως του αναδόχου να προσφέρει τιμή, η οποία καλύπτει πραγματικά και όχι πλασματικά το κόστος των αμοιβών και της ασφαλίσεως του προσωπικού και αφετέρου της επίσης επί ποινή αποκλεισμού τιθέμενης υποχρέωσής του να μην εφαρμόζει πολιτική τιμών κάτω του πραγματικού κόστους...» (ΕΑΣΤΕ 1255/2009). Τούτο, διότι όπως έχει κριθεί, «...η οικονομική προσφορά διαγωνιζόμενου δεν μπορεί, κατά κοινή αντίληψη, να συντίθεται μόνο από το κόστος της μισθοδοσίας του προσωπικού που θα απασχοληθεί στην παροχή των ένδικων υπηρεσιών φύλαξης, αλλά θα πρέπει να περιλαμβάνει και το λειτουργικό (διοικητικό) κόστος, καθώς επίσης και να καταλείπει και κάποιο περιθώριο κέρδους, ώστε να μη θέτει σε κίνδυνο την εκτέλεση της σχετικής σύμβασης...» (ΕΑΣΤΕ 328/2013 βλ. και ΕΑΣΤΕ 675/2002, 272/2008, 1257/2009, 1262/2009, 1297/2009, 1299/2009, 970/2010, 187/2013). Τέλος, ότι για τη διαμόρφωση της οικονομικής προσφοράς λαμβάνονται υπόψη και συμπεριλαμβάνονται σ' αυτήν οι νόμιμες κρατήσεις, με τις οποίες βαρύνεται ο ανάδοχος (βλ. μεταξύ άλλων ΕΑΣΤΕ 327/2010, 1257/2009, 1069/2009, 840/2008 κ.ά.). Επομένως, μετά την αφαίρεση των νόμιμων κρατήσεων (αλλά και των λοιπών στοιχείων κόστους που συνυπολογίζονται για τη διαμόρφωση της προσφοράς (εξοπλισμός, αναλώσιμα, είδη ατομικής υγιεινής, κόστος εγγυητικών επιστολών κ.λπ.), το εναπομένον ποσό της οικονομικής προσφοράς του υποψηφίου πρέπει να είναι ικανό να καλύψει το ελάχιστο απαιτούμενο εργοδοτικό κόστος. Προκειμένου ο ανάδοχος να έχει τη δυνατότητα να εκπληρώσει τις αναφερόμενες πιο πάνω υποχρεώσεις του και, φυσικά, να καλύψει το λειτουργικό κόστος παροχής των υπηρεσιών καθαριότητας αλλά και να αποκομίσει ένα εύλογο κέρδος, θα πρέπει η προσφορά του να είναι τέτοιου ύψους, ώστε, συνεκτιμωμένων των ανωτέρω στοιχείων, να επιτρέπει τη σύναψη σύμβασης η οποία θα καλύπτει το κόστος παροχής των ζητούμενων υπηρεσιών και επομένως δεν θα αποβαίνει οικονομικώς επιζήμια για τον ανάδοχο, δεδομένου ότι αυτός, σε αντίθετη περίπτωση, δεν αποκλείεται να επιχειρήσει, κατά την εκτέλεση των υπηρεσιών, να καλύψει τη ζημία που υφίσταται λόγω του ασυνήθιστα χαμηλού τιμήματος που λαμβάνει, με μείωση της ποιότητας ή και της

ποσότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (βλ. πράξη 240/2007 VI Τμ. Ε.Σ.).

7. Επειδή (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 49/2018), ο απαιτούμενος από τους ανωτέρω παρατεθέντες όρους της διακήρυξης υπολογισμός, στις προσφορές των διαγωνιζομένων, ενός εύλογου ποσοστού διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, καθώς και των νόμιμων κρατήσεων, αποσκοπεί στην αναλυτική περιγραφή του κόστους παροχής των εργασιών, ούτως ώστε να είναι ελέγξιμο το ύψος της οικονομικής προσφοράς σε σχέση με το αντικείμενο της υπηρεσίας. Εξάλλου, η υποχρέωση λήψης υπόψη του διοικητικού κόστους και περιθωρίου κέρδους, ως και του ίδιου του καταρχήν του εργατικού κόστους, κατά τη σύνταξη των προσφορών (ΕλΣυν. Τμ. VI 2092/2011) δεν συνιστά απαιτούμενο μόνο των συμβάσεων του άρ. 68 Ν. 3863/2010, όπου απλώς υφίσταται ειδική νομοθετική πρόβλεψη, αλλά βάσει των προβλέψεων του άρ. 18 Ν. 4412/2016 καταλαμβάνει αυτονότητα προσφορές σε κάθε είδους συμβατικό αντικείμενο, ιδίως δε όπου η παρεχόμενη υπηρεσία είναι εντάσεως εργασίας, ήτοι στον μεγαλύτερο βαθμό της συνίσταται στην απασχόληση προσωπικού με σχέση εξαρτημένης εργασίας (πρβλ. ΣΤΕ ΕΑ 675/2002, 272/2008, 1257, 1262, 1297 και 1299/2009, 970/2010). Ενόψει αυτών η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εξετάσει αν, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες της διενεργούμενης διαγωνιστικής διαδικασίας, σε συνδυασμό προς τις τυχόν παρεχόμενες από τον διαγωνιζόμενο επί του θέματος διευκρινίσεις, το προσφερόμενο από αυτόν ποσοστό διοικητικού κόστους, το οποίο αντιστοιχεί στις εν γένει λειτουργικές δαπάνες της επιχείρησης και τα επιμέρους κοστολογήσιμα στοιχεία της διακήρυξης, δεν είναι δε εκ των προτέρων καθορισμένο στο νόμο, είναι εύλογο, ώστε να καλύπτονται στοιχειωδώς οι λειτουργικές ανάγκες εκτέλεσης της σύμβασης που πρόκειται να συναφθεί (ΣΤΕ 3439/2014, ΣΤΕ ΕΑ 328, 198 και 187/2013, 1262/2009 κ.ά.), καθώς και αν εξασφαλίζεται κάποιο περιθώριο κέρδους. Η κρίση αυτή της αναθέτουσας αρχής ελέγχεται ως προς την τήρηση των άκρων ορίων της διακριτικής και εκτιμητικής της ευχέρειας, σύμφωνα και με τα δεδομένα της κοινής πείρας (ΕΣ, VI Τμ. 1664/2012, 1725/2012, 143, 150, 159/2014, IV Τμ. 24/2015, 218/2014). Άρα (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 49/2018), για τη νομιμότητα και το παραδεκτό της οικονομικής

προσφοράς, στο παραπάνω εργατικό κόστος, που περιλαμβάνει και το αντιστοιχούν κοινωνικοασφαλιστικό, πρέπει να προστεθεί η εκτιμώμενη δαπάνη για διοικητικό και λειτουργικό κόστος που αντιστοιχεί στην εξυπηρέτηση και εκτέλεση του προκείμενου συμβατικού αντικειμένου. Αυτό συνίσταται πρώτον από τα τυχόν απαιτούμενα από τα έγγραφα της σύμβασης αναλώσιμα (τα οποία, ασχέτως της τυχόν υποχρέωσης εμφανίσεώς του υπολογισμού τους στην οικονομική προσφορά για λόγους πληροφοριακούς και διευκόλυνσης ελέγχου της προσφοράς εκ μέρους της αναθέτουσας δεν αποτελούν αυτοτελές κονδύλι, αλλά μέρος του διοικητικού-λειτουργικού κόστους της σύμβασης, βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 28/2018). Τούτο όμως δεν σημαίνει ότι η τυχόν δήλωση του ίδιου του προσφέροντος ως προς το ποσό που θα χρησιμοποιήσει για δαπάνες αναλωσίμων δεν δεσμεύει τον ίδιο να αποδείξει πως με το δηλούμενο ποσό θα καλύψει το οικείο κόστος, αφού εξάλλου, αν συμπεριλάβει σχετικό χωριστό κονδύλι, σημαίνει ότι το έτερο κονδύλι του διοικητικού κόστους θα χρησιμοποιηθεί για άλλες δαπάνες. Δεύτερον, την τυχόν δαπάνη για απόσβεση αξίας παγίων (στα οποία δύνανται να συγκαταλέγονται και ανά περίπτωση, τα έξοδα απόκτησης δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, ως και έρευνας και ανάπτυξης, αναλόγως αντικειμένου της σύμβασης) ή κεφαλαιουχικών μέσων, όπως εργαλεία, οχήματα, μηχανήματα, τεχνικά μέσα και εν γένει πόρους, οι οποίοι, ανεξαρτήτως αν αποκτηθούν επ' ευκαιρία της συμβάσεως ή ήδη βρίσκονται στην κατοχή του αναδόχου, και μεν θα παραμείνουν στην κατοχή του στο τέλος της σύμβασης, πλην όμως ένα μέρος ή ακόμη και το σύνολο της οικονομικής τους αξίας θα αποσβεσθεί στο πλαίσιο αυτής. Σημειωτέον, ότι όπου απαιτούνται τεχνικά μέσα και εξοπλισμός, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη αν αυτά θα πρέπει να φέρουν χαρακτηριστικά τέτοια που θα απαιτούν την το πρώτον απόκτησή τους (ιδίως όταν πρόκειται για στολές εργασίας ή άλλα φερόμενα επί των απασχολούμενων ή προσωπικής χρήσεως μέσα), αλλά και εκ φύσεως ανάλωση της όλης αξίας τους κατά την εκτέλεση της προκείμενης σύμβασης (όπως επί παραδείγματι, αν στο τέλος της σύμβασης θα έχουν υποστεί τέτοια αναμενόμενη φθορά ώστε να μην είναι επαναχρησιμοποιήσιμα ή φέρουν εκτυπωμένα πάνω τους σύμβολα της αναθέτουσας) και ούτως δεν θα

μπορέσουν να ξαναχρησιμοποιηθούν από τον ανάδοχο στο πλαίσιο εκτέλεσης άλλης σύμβασης (το αν αυτός δύναται τυχόν να αναδειχθεί ανάδοχος σε μεταγενέστερη διαδικασία του ίδιου αντικειμένου με την ίδια αναθέτουσα και επομένως δεν θα χρειαστεί να αποκτήσει νέο σχετικό υλικό είναι αδιάφορο, διότι δύναται να συνιστά τυχόν επιχείρημα εκ μέρους προσφέροντος περί του ύψους της οικονομικής προσφοράς του και όχι επιχείρημα της αναθέτουσας, ώστε εκ των προτέρων να μην υπολογίσει το οικείο κόστος στην εκτιμώμενη αξία της σύμβασης). Ομοίως, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη τόσο αν η χρήση τους στο πλαίσιο της προκείμενης σύμβασης (ιδίως όσον αφορά οχήματα και τεχνικό εξοπλισμό) απαιτεί εκτεταμένες μετατροπές και εξατομίκευση όσο και αν αυτά, λόγω των απαιτήσεων της αναθέτουσας, θα πρέπει να φέρουν ειδικά χαρακτηριστικά τα οποία καθιστούν δυσχερή την επαναχρησιμοποίησή τους στο πλαίσιο άλλης σύμβασης με άλλη αναθέτουσα ή αν η χρήση τους στο πλαίσιο της προκείμενης σύμβασης θα είναι τέτοια ώστε να συνεπάγεται ένα μη αμελητέο κόστος αποκατάστασης (όπως καθαρισμού, εκτεταμένης επισκευής κλπ) για την επαναχρησιμοποίησή τους, το δε τελευταίο αυτό κόστος θα πρέπει να συνυπολογιστεί στο κόστος της σύμβασης. Τρίτον, θα πρέπει να προστεθεί και το τυχόν, αναλόγως του ειδικότερου αντικειμένου και της φύσης των τυχόν απαιτούμενων αναλωσίμων ή κεφαλαιουχικών μέσων η εκτέλεση του απαιτεί, κόστος αποθήκευσης, μετακίνησης ή τυχόν διανομής των παραπάνω αναλωσίμων ή τεχνικών μέσων που θα χρησιμοποιηθούν για την εκτέλεση της σύμβασης, όπως και τακτικής ή έκτακτης συντήρησης και επισκευών επί των τυχόν κεφαλαιουχικών μέσων, και το οποίο είναι διάφορο του κόστους εκ της απόσβεσης αυτών. Αυτό, καθώς η απόσβεση συνιστά την οριστική ανάλωση μέρους της συνολικής κεφαλαιουχικής αξίας του αγαθού, ως φυσική συνέπεια της ομαλής και συνηθισμένης χρήσης του, η οποία εν προκειμένω συνίσταται στην εξυπηρέτηση του επίμαχου συμβατικού αντικειμένου, ενώ η συντήρηση, αποθήκευση, μεταφορές και οι επισκευές είναι έξοδα που αποτελούν προϋπόθεση για την ίδια τη χρήση του μέσου και την εκ μέρους του εκπλήρωση του τεχνικοοικονομικού του σκοπού (η οποία με τη σειρά της θα επιφέρει και την απόσβεση) και ουδόλως προσαυξάνουν ή συντηρούν στο ίδιο επίπεδο την ίδια

την κεφαλαιουχική του αξία, παρά σκοπούν στη μη πτώση της σε σημείο πέραν της κατά τα ως άνω φυσιολογικής απόσβεσής της. Τέταρτον, θα πρέπει να συνυπολογιστούν τα τυχόν κόστη επίβλεψης, εποπτείας και ελέγχου επί της εκτέλεσης του συμβατικού αντικειμένου και του απασχολούμενου προσωπικού, τα οποία ναι μεν δεν συνιστούν, κατά κανόνα και εκτός αν άλλως ορίζεται τυχόν στα έγγραφα της σύμβασης (όπως, επί παραδείγματι, αν υπάρχει όρος περί ύπαρξης επόπτη σε συγκεκριμένες ώρες και ημέρες, κατά την εκτέλεση της σύμβασης, πράγμα που συνεπάγεται ότι το οικείο εποπτικό προσωπικό, αποτελεί απασχολούμενο στο πλαίσιο της σύμβασης, άρα και θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το οικείο σχετικό με αυτόν εργατικό κόστος στο πλαίσιο του εργατικού κόστους του αναδόχου) τμήμα αυτού καθαυτού του εργατικού κόστους της σύμβασης, καθώς αφορούν συνήθως επιτελικό ή διευθυντικό προσωπικό που απασχολείται και σε άλλα καθήκοντα της επιχείρησης και έχει έναν ευρύτερο εντός αυτής ρόλο, πέραν του προκείμενου συμβατικού αντικειμένου. Σε κάθε όμως, περίπτωση η εκτέλεση του προκείμενου αντικειμένου δεν μπορεί παρά να προσαυξάνει και το διοικητικό κόστος της επιχείρησης βάσει της παραπάνω απαιτούμενης εποπτείας, αφού ούτως ή άλλως, το παραπάνω επιτελικό προσωπικό αναλώνει χρόνο για αυτήν (με αποτέλεσμα να αυξάνεται τυχόν το κόστος απασχόλησής του ή να αυξάνεται ο αριθμός του απαιτούμενου επιτελικού προσωπικού, στην επιχείρηση του αναδόχου). Στο ως άνω κόστος εποπτείας, πρέπει να συναθροιστούν και κάθε άλλου είδους, πλην αυτής καθαυτής απασχόλησης επιτελικού προσωπικού, έξοδα, όπως τεχνικών μέσων, υλικού, μετακινήσεων, οδοιπορικών κ.α., που η παραπάνω εποπτεία εκτέλεσης συνεπάγεται. Πέμπτον, θα πρέπει να συνυπολογιστούν και τα τυχόν κόστη λήψης εκ μέρους του αναδόχου υπηρεσιών από τρίτες επιχειρήσεις, για την εκτέλεση του συμβατικού αντικειμένου (όπως επί παραδείγματι, πιστοποιήσεις ανεξάρτητου φορέα, διαρκής εκπαίδευση προσωπικού, ανανέωση πιστοποιήσεων κλπ). Έκτον και επιπλέον των παραπάνω αναφερθέντων, θα πρέπει να συνυπολογιστεί μια εύλογη συμμετοχή του προκείμενου συμβατικού αντικειμένου στη διαμόρφωση του συνολικού και γενικού διοικητικού κόστους της επιχείρησης (διατήρηση εγκαταστάσεων, κεντρικής υποδομής, εξόδων κεντρικής

διοίκησης, λογιστηρίου, μηχανοργάνωσης κλπ), δηλαδή αυτού που ναι μεν δεν συνεχεται με συγκεκριμένες, εκ των εγγράφων της σύμβασης προβλεπόμενες υποχρεώσεις του (όπως τα τεχνικά μέσα, εξοπλισμός, οχήματα, εποπτεία, λήψη υπηρεσιών τρίτων κλπ), αλλά στο οποίο σε κάθε περίπτωση, η προκείμενη σύμβαση (όπως και κάθε επιμέρους δραστηριότητα της επιχείρησης) συμβάλλει. Εξάλλου, η δραστηριότητα κάθε οικονομικού φορέα συνίσταται εκ των επιμέρους συμβατικών υποχρεώσεων που αναλαμβάνει και τα γενικά έξοδα διοίκησης αυτού υλοποιούνται, υφίστανται και δικαιολογούνται ως εξυπηρέτηση της παραπάνω συνολικής, άρα και κάθε επιμέρους δραστηριότητας, η οποία εξάλλου (εν γένει ως και επιμέρους δραστηριότητα) αποφέρει τα έσοδα εκείνα με τα οποία καλύπτονται τα παραπάνω γενικά έξοδα διοίκησης. Η ως άνω συμμετοχή στα παραπάνω γενικά έξοδα διοίκησης, αν και δεν είναι ευχερές να κατανεμηθεί με ακρίβεια, ανά επιμέρους συμβατικό αντικείμενο, δεν συνιστά στην πραγματικότητα «κέρδος» του αναδόχου (ακριβώς διότι καλύπτει έξοδά του), ενώ δεν είναι ρεαλιστικό εξάλλου να αναμένεται ότι ένας οικονομικός φορέας, με εκτεταμένη τυχόν, και αναλόγως των απαιτήσεων του συμβατικού αντικειμένου (και του είδους και μεγέθους των επιχειρήσεων, οι οποίες βάσει αυτών των απαιτήσεων θα αποτελούν τον κατά κανόνα αναμενόμενο ανάδοχο), υποδομή και ως εκ τούτου διευρυμένα γενικά έξοδα διοίκησης, μετέχει στις διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, αποκλειστικώς για την απόσβεση του κόστους πωληθέντων/παρασχεθέντων υπηρεσιών του ή του εν γένει ειδικού κόστους που η σύναψη κάθε επιμέρους σύμβασης συνεπάγεται. Έβδομον, ο προϋπολογισμός θα πρέπει να προσαυξηθεί προς συνυπολογισμό του ίδιου του εκ μέρους του αναδόχου κόστους υποβολής προσφοράς, συμμετοχής στον διαγωνισμό και εν τέλει κατάρτισης της συμβάσεως, το οποίο κόστος περιλαμβάνει και τα σχετικά έξοδα για έκδοση δικαιολογητικών, έκδοση εγγυητικών επιστολών συμμετοχής, καλής εκτέλεσης και κάθε άλλου είδους αναλόγως των ειδικότερων προβλέψεων της διακήρυξης, ως και για τυχόν δαπάνες που προκύπτουν από την ανάγκη άσκησης βοηθημάτων της προδικαστικής ή δικαστικής προστασίας στο πλαίσιο της ως άνω συμμετοχής. Όγδοον, η αναθέτουσα θα πρέπει ομοίως να λαμβάνει υπόψη το τυχόν χρηματοδοτικό και επενδυτικό κόστος ανακύπτει εις βάρος του

αναδόχου από την ανάληψη της σύμβασης, ιδίως αν δεν υφίστανται όροι περί προκαταβολής και συγχρόνως ο ανάδοχος πρέπει να προβεί σε απόκτηση, μη αμελητέας σε σχέση με το συνολικό συμβατικό αντικείμενο, αξίας, παγίων, αποθεμάτων και κεφαλαιουχικών αγαθών για την εκτέλεση της σύμβασης. Τούτο διότι ναι μεν, αν η σύμβαση έχει ομαλή εξέλιξη, οι παραπάνω δαπάνες εν τέλει θα αποσβεσθούν με την αποπληρωμή του αναδόχου, αλλά η εκ μέρους του τελευταίου πρότερη αφιέρωση πόρων και η μεσολάβηση του ως άνω και ανά περίπτωση ποικίλλοντος χρονικού διαστήματος μεταξύ εκ μέρους του δαπάνης και απόσβεσης, συνεπάγεται καταρχήν έναν κίνδυνο ως και ένα αναλογούν κόστος κεφαλαίου, ασχέτως δε αν ειδικότερα ο ανάδοχος καλύψει τις παραπάνω προκαταβολικές δαπάνες μέσω ίδιων πόρων που διαθέτει ή με εξωτερική πίστωση. Τυχόν δε ειδικοί όροι περί του τρόπου αποπληρωμής του αναδόχου, σε τυχόν ενδιάμεσες δόσεις ή με την οριστική παραλαβή του συμβατικού αντικειμένου ή ρήτρες, ανεξαρτήτως της νομιμότητας αυτών, που επιφυλάσσουν υπέρ της αναθέτουσας δικαίωμα παράτασης στην εις βάρος της προθεσμία για την ολοσχερή αποπληρωμή του αναδόχου, θα πρέπει ομοίως να λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό αυτού του επιπλέον χρηματοδοτικού κόστους. Συνεπώς, όλα τα παραπάνω αναφερθέντα, τα οποία συγκροτούν μεταξύ άλλων, το διοικητικό και λειτουργικό κόστος της σύμβασης, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, επιπλέον αυτού καθαυτού του εργατικού (και κοινωνικοασφαλιστικού) κόστους, κατά την εκ μέρους της αναθέτουσας άσκηση της οικείας διακριτικής της ευχέρειας ως προς την κατάρτιση της εκτιμώμενης αξίας της διακήρυξης. Η αναθέτουσα, βέβαια, ουδόλως υποχρεούται να υπολογίσει αναλυτικά τα παραπάνω, κάτι εξάλλου εκ των πραγμάτων αδύνατο, πλην όμως η ως άνω υποχρέωσή της, για λήψη υπόψη των παραπάνω παραμέτρων ως και του ίδιου του διοικητικού-λειτουργικού κόστους, σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται να ορίζει ως εκτιμώμενη αξία ποσό ίσο ή ελάχιστα μεγαλύτερο αυτού καθαυτού του εργατικού κόστους.

8. Επειδή (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 235/2017) το άρ. 88 Ν. 4412/2016, προβλέπει όταν όταν μια οικονομική προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή ως

προς τα έργα, αγαθά ή υπηρεσίες που αφορά, τότε η αναθέτουσα απαιτεί από τον προσφέροντα να παράσχει εντός οριζόμενης από αυτήν και κατ' ανώτατο όριο δεκαήμερη από την οικεία πρόσκλησή της, προθεσμία, εξηγήσεις περί της τιμής ή του κόστους που προτείνουν στην προσφορά τους. Η δε παρ. 2-3 της παραπάνω διάταξης αναφέρει ότι "2. Οι εξηγήσεις που αναφέρονται στην παράγραφος 1 μπορεί να αφορούν ιδίως: α) τα οικονομικά χαρακτηριστικά της μεθόδου κατασκευής, της διαδικασίας παρασκευής ή των παρεχόμενων υπηρεσιών, β) τις επιλεγείσες τεχνικές λύσεις ή τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που διαθέτει ο προσφέρων για την παροχή των προϊόντων ή την παροχή των υπηρεσιών ή την εκτέλεση του έργου, γ) την πρωτοτυπία του έργου, των αγαθών ή των υπηρεσιών που προτείνονται από τον προσφέροντα, δ) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις της παρ. 2 του άρθρου 18, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 89, ε) τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις του άρθρου 131, στ) το ενδεχόμενο χορήγησης κρατικής ενίσχυσης στον προσφέροντα, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 89. 3. Η αναθέτουσα αρχή αξιολογεί τις παρεχόμενες πληροφορίες, σε συνεννόηση με τον προσφέροντα. Μπορεί να απορρίψει την προσφορά μόνο εάν τα παρεχόμενα στοιχεία δεν εξηγούν κατά τρόπο ικανοποιητικό το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή του κόστους που προτείνεται, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που αναφέρονται στην παράγραφο 2. Οι αναθέτουσες αρχές απορρίπτουν την προσφορά, εάν διαπιστώσουν ότι η προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, διότι δεν συμμορφώνεται με τις ισχύουσες υποχρεώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 18.". Εξάλλου, η αναθέτουσα δεν έχει την εξουσία όπως απορρίψει άνευ ετέρου ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά, ανεξαρτήτως δε του ποσοστού της έκπτωσης, αλλά υποχρεούται να καλέσει τον προσφέροντα να αιτιολογήσει σχετικώς (ΕλΣυν Τμ. VI Πράξεις 240, 257/2007). Τούτο δε, διότι η ως άνω παρεχόμενη δυνατότητα δικαιολόγησης, προστατεύει τον προσφέροντα έναντι τυχόν αυτόματου αποκλεισμού, ο οποίος θα έβλαπτε το συμφέρον της αναθέτουσας από μια τυχόν χαμηλή μεν, πλην μη υποκρύπτουσα αντανταγωνιστική στρέβλωση ή άλλη παράβαση κανόνων, προσφορά, αλλά και θα έπληττε τη δυνατότητα αποτελεσματικού ανταγωνισμού (ΔΕΕ, Απόφαση της 15^{ης} Μαΐου 2008, C-147-06 και C-148-06, *SECAP και Santorso* [2008] σ. Ι-

03565, σκ. 28). Ο δε υποχρεωτικός χαρακτήρας και όχι αντίστροφα απλή ευχέρεια εκ μέρους της αναθέτουσας για μια τέτοια κλήση προς εξηγήσεις προκύπτει και από την αδιάστικη διατύπωση του άρ. 88 παρ. 1 Ν. 4412/2016 («απαιτεί» και όχι τυχόν «μπορεί» ή «δύνатаι να απαιτήσει») και κυρίως από την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, όπου αναφέρεται πως η αναθέτουσα *«μπορεί να απορρίψει την προσφορά μόνο εάν τα παρεχόμενα στοιχεία δεν εξηγούν κατά τρόπο ικανοποιητικό το χαμηλό επίπεδο της τιμής ή του κόστους που προτείνεται...»*.

9. Επειδή, από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς εξηγήσεις δύνανται να περιλαμβάνουν κάθε στοιχείο που τις δικαιολογεί ως νόμιμες και ως μη ούσες προϊόν αντανταγωνιστικής στρέβλωσης ή παράβασης άλλου δικαϊκού κανόνα, μεταξύ των οποίων και αυτές που σχετίζονται με τις κατ' άρ. 18 παρ. 2 *“υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τις διατάξεις της περιβαλλοντικής, κοινωνικοασφαλιστικής και εργατικής νομοθεσίας, που έχουν θεσπισθεί με το δίκαιο της Ένωσης, το εθνικό δίκαιο, συλλογικές συμβάσεις ή διεθνείς διατάξεις περιβαλλοντικού, κοινωνικού και εργατικού δικαίου”*. Η δε ανωτέρω αναφορά στο δέον και κατάλληλο περιεχόμενο των εξηγήσεων είναι ενδεικτική (“ιδίως”), πράγμα που σημαίνει ότι και ο προσφέρων δύνатаι να επικαλεστεί κάθε άλλη βάση που κρίνιε σκόπιμη για τη δικαιολόγηση της προσφοράς του (ΣΤΕ ΕΑ 295/2011, 1260, 841/2010, 127/2009, 1208/2008) πλην ή επιπλέον αυτών των στοιχείων α-γ της παραπάνω διάταξης του άρ. 88 παρ. 2, αλλά και η αναθέτουσα να ζητήσει επιπλέον, καθ' υλοποίηση της προβλεπόμενης κατά το άρ. 88 παρ. 3, συνεννόησης μαζί του, κάθε άλλο στοιχείο και την απόδειξη κάθε άλλου σχετικού ζητήματος εκτός αυτών των στοιχείων δ-στ του άρ. 88 παρ. 2. Η δε παραπάνω διατάξη του άρ. 88 παρ. 3, ιδρύει διακριτική εκτιμητική και αξιολογική ευχέρεια της αναθέτουσας, όπως, συνεκτιμώντας το σύνολο των στοιχείων που βρίσκονται στη διάθεσή της και της προσκομίζει ο προσφέρων, τελικώς κρίνει το δικαιολογημένο της χαμηλής προσφοράς του. Η παραπάνω αξιολόγηση, προφανώς πρέπει να λαμβάνει χώρα με βάση αποκλειστικά τα ανά περίπτωση προκύπτοντα στοιχεία, ενώ οι όποιες

γενικές κρίσεις περί της οικείας αγοράς και είδους προϊόντος, υπηρεσίας ή έργου, στοιχεία περί του συνήθους ποσοστού έκπτωσης στην οικεία αγορά και στοιχεία περί πρότερων αντιστοιχών συμβάσεων της ίδιας της αναθέτουσας με τον ίδιο προσφέροντα, του ίδιου του προσφέροντος με άλλες αναθέτουσες ή άλλων αναθετουσών με άλλους προσφέροντες, δύνανται μεν να ληφθούν υπόψη, πλην όμως, πάντα σε συνάρτηση με τα περιπτώσιολογικά στοιχεία της συγκεκριμένης κατάστασης (τα οποία εξάλλου δύνανται να είναι καινοφανή, τόσο όσον αφορά τις τυχόν νέες ικανότητες που απέκτησε ο προσφέρων, όσο και τις τυχόν ιδιαιτερότητες του συμβατικού αντικειμένου, λαμβανομένων τυχόν υπόψη νέων και διαφορετικών μεθόδων που ο προσφέρων προτείνει για την αντιμετώπισή τους, σε σχέση με άλλες συμβάσεις). Η παραπάνω διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας δεν είναι ανέλεγκτη, αλλά υπάγεται στον έλεγχο της Α.Ε.Π.Π. ως προς την εκ μέρους της τήρηση των όρων διεξαγωγής και των ληπτέων υπόψη στοιχείων, που η οικεία διάταξη ως και οι ανωτέρω γενικές αρχές, καθιερώνουν για τη σχετική αξιολογική διαδικασία και την τυχόν υπέρβαση των άκρων ορίων της (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 187, 209/2017 και βλ. ΔΕφΑθ Ασφ. 312/2015, ΕλΣυν Τμ. VI 2090, 584/2011, 1382, 2653, 3016/2012, 950/2014, 2998/2014, 157/2016). Πλην όμως, δεδομένης και της ειδικής μνείας στην παρ. 3 του άρ. 88, η οποία έχει δεσμευτικό χαρακτήρα για τις αναθέτουσες, ως προς την εκ μέρους τους υποχρέωση απόρριψης προσφορών που δεν συμμορφώνονται και συγκεκριμένα υποκρύπτουν τέτοια μη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις περιβαλλοντικής, εργατικής και κοινωνικοασφαλιστικής νομοθεσίας, το ζήτημα της τυχόν αυτής συμμόρφωσης ή μη, θα πρέπει να κρίνεται οπωσδήποτε από την αναθέτουσα, προκειμένου να εγκρίνει μια τέτοια προσφορά κατ' εκτίμηση των εξηγήσεων, ο δε προσφέρων αντίστοιχα οφείλει να προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν την οικεία συμμόρφωσή του και συγκεκριμένα ότι η προσφορά του δύναται να είναι βιώσιμη και υλοποιήσιμη με το ποσό αυτής, χωρίς να χρειαστεί να προβεί σε σχετικές παραβάσεις. Κατά συνέπεια, όλων των ανωτέρω προκύπτει ότι εφόσον οικονομική προσφορά παραβιάζει το κατώτατο κόστος κάλυψης εργοδοτικών υποχρεώσεων είναι άνευ ετέρου αποκλειστέα και τούτο όχι μόνο όταν το συνολικό ύψος της είναι μικρότερο από το κόστος αυτό, αλλά και

όταν το δηλούμενο για την κάλυψη του κόστους αυτού κονδύλι της είναι συγχρόνως μικρότερο του κόστους αυτού, ενώ το υπόλοιπο ποσό που απομένει μετά την αφαίρεση από τη συνολική οικονομική προσφορά, αυτού του κόστους (ως και κάθε άλλου κόστους κρατήσεων, φόρου και εν γένει παραμέτρου ανελαστικού κόστους) είναι ανεπαρκές για να καλύψει τα εύλογα και αναμενόμενα διοικητικά κόστη ως και ένα εύλογο ποσό για κέρδος. Από την άλλη πλευρά, ομοίως αποκλειστέα (εν τέλει) είναι και προσφορά που χωρίς να παραβιάζει το εργοδοτικό κόστος, τουλάχιστον ευθέως, προβλέπει για κόστος αναλωσίμων, διοικητικών εξόδων και κόστους ως και για εργολαβικό κέρδος, ποσά που δεν είναι εύλογα και δεν δύνανται να οδηγήσουν σε ομαλή εκτέλεση της σύμβασης, τουλάχιστον χωρίς παραβίαση των εργοδοτικών υποχρεώσεων. Και ναι μεν όταν η προσφορά παραβιάζει το ως άνω εργοδοτικό κόστος ευθέως, ήτοι στο σύνολό της δεν επαρκεί για την κάλυψη του, η οικονομική προσφορά είναι άνευ ετέρου αποκλειστέα, άνευ διευκρινίσεων, αφού δεν είναι δυνατόν να δοθούν εξηγήσεις ως προς την ανελαστική και ευθέως εξαγόμενη βάσει διατάξεων νόμου διάρθρωση του εργοδοτικού αυτού κόστους. Στη δε περίπτωση όπου ναι μεν το κόστος αυτό φαινομενικά καλύπτεται, πλην όμως το ποσό που απομένει και δηλώνεται για διοικητικά κόστη, κόστη αναλωσίμων και κέρδος είναι ιδιαίτερα χαμηλό, τότε η αναθέτουσα οφείλει να καλέσει τον προσφέροντα για τις οικείες ως άνω διευκρινίσεις, στη δε περίπτωση που παραλείψει να πράξει τούτο, η όποια απόφαση εγκρίσεως της οικονομικής προσφοράς ως και ανακηρύξεως τυχόν του προσφέροντος ως προσωρινού αναδόχου, πάσχει. Πάντως, εφόσον ο προσφέρων έχει δηλώσει συγκεκριμένο κονδύλι για αναλώσιμα και λοιπά διοικητικά έξοδα, ακόμη και όταν το αληθές εργοδοτικό κόστος, υπερβαίνει μεν το ληφθέν υπόψη για τη σύνταξη της προσφοράς, αλλά όχι το σύνολο του ποσού της οικονομικής προσφοράς, δεν είναι δυνατόν η όποια επιπλέον διαφορά να συμψηφισθεί με το ποσό των διοικητικών εξόδων και του κόστους αναλωσίμων. Και τούτο, διότι τα τελευταία αυτά ποσά ελήφθησαν υπόψη από τον προσφέροντα ως αυτό καθαυτό κόστος, δηλαδή δαπάνη που θα υποστεί για την εκτέλεση του αντικειμένου και όχι ως τυχόν αποθεματικό κάλυψης σφαλμάτων υπολογισμού σε άλλα κονδύλια. Αν δε το εργοδοτικό κόστος είναι μεγαλύτερο

από αυτό που έλαβε αρχικά υπόψη, αυτό σημαίνει ότι το αληθές εργοδοτικό του κόστος θα πρέπει όχι απλώς να μην συμψηφιστεί, αλλά και να προστεθεί στα διοικητικά και λοιπά κόστη και αν το άθροισμα υπερβαίνει αυτό της συνολικής οικονομικής προσφοράς του, τότε η προσφορά του είναι απορριπτέα διότι είτε συνεπάγεται παραβίαση των εργοδοτικών του υποχρεώσεων είτε ζημιογόνα προσφορά είτε μη κάλυψη των διοικητικών εξόδων και διακινδύνευση εκτέλεσης της σύμβασης. Όμως, δεδομένου ότι κατά τα ανωτέρω συνολικώς αναφερθέντα το ζητούμενο είναι εκτός των άλλων να απομένει από την αφαίρεση του κόστους της προσφοράς και ένα ποσό κέρδους που είναι εύλογο για την ανάληψη της σύμβασης, το οποίο δεν χρειάζεται κατ' ανάγκη να ταυτίζεται ακριβώς με το ληφθέν υπόψη για τη σύνταξη της οικονομικής προσφοράς κατ' απόλυτη ακρίβεια (εξάλλου το τελικό κέρδος υπάγεται σε πολλές μεταβλητές, οι οποίες δεν μπορούν να προϋπολογισθούν εξ αρχής, λαμβανομένων δε υπόψη και τυχόν αυξήσεων ή μειώσεων στο διοικητικό, λειτουργικό ή εργοδοτικό κόστος λόγω επιχειρηματικών, νομικών ή άλλως μεταβολών κατά τη διάρκεια της σύμβασης) στην ειδικότερη περίπτωση όπου μετά την αφαίρεση των ληφθέντων υπόψη πηγών κόστους κάθε είδους απομένει ιδιαίτερα επαρκές υπόλοιπο, το οποίο φυσικά αν δεν απορροφηθεί από δαπάνες θα συνιστά κέρδος του αναδόχου, είναι εύλογο οι τυχόν προκύπτουσες ελάσσονες τουλάχιστον διαφορές στον υπολογισμό των κονδυλίων εξόδων και κόστους κάθε είδους να συμψηφίζονται με το υπόλοιπο αυτό, το οποίο εξάλλου ακριβώς δεν αντιστοιχεί σε δαπάνες και εν τέλει να κρίνεται αν το εναπομείναν υπόλοιπο επαρκεί ώστε να κριθεί το όποιο κέρδος ως εύλογο.

10. Επειδή, όσον αφορά τον πρώτο λόγο της προσφυγής, προκύπτει ότι ο μεν παρεμβαίνων υπολόγισε το κόστος απασχόλησης υπολαμβάνοντας ότι θα απασχολήσει μισθωτούς, ήτοι αμειβόμενους με μηνιαίο μισθό, ενώ ο προσφεύγων βασίζει τον οικείο ισχυρισμό του σε πολλαπλασιασμό των ωρών απασχόλησης του συνολικού συμβατικού αντικειμένου επί του κόστους ωρομισθίου που προκύπτει δια της αναγωγής του μηνιαίου μισθού σε ημερομίσθιο που λαμβάνει χώρα με βάση 25 θεωρούμενα ημερομίσθια ανά μήνα

και σε ωρομίσθιο με βάση 40 θεωρούμενες ώρες εργασίας ανά εβδομάδα και 6 θεωρούμενες ημέρες εργασίας ανά εβδομάδα, ασχέτως του συστήματος πενήτημερης ή εξαήμερης εργασίας . Όμως (βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 49/2018) όταν λαμβάνει χώρα απασχόληση μισθωτών, ήτοι αμειβομένων με μηνιαίο μισθό, το πραγματικό κόστος απασχόλησης εφαρμόζεται με τον ως άνω τρόπο υπολογισμού που ακολουθεί ο παρεμβαίνων, ήτοι τη μετατροπή των ανά εβδομάδα ωρών απασχόλησης σε αντιστοιχούσες 40ωρίες μισθωτών και όχι με τον υπολογισμό με βάση το κόστος του ωρομισθίου επί του αριθμού των συνολικών ωρών απασχόλησης (ο οποίος τείνει πάντα να καταλήγει σε μεγαλύτερο αποτέλεσμα από το προκύπτον δια του πολλαπλασιασμού των 40ωριών επί των βασικών αποδοχών). Τούτο, διότι πρώτον, ακόμη και αν το άθροισμα των ημερών εργασίας και επομένως και των συνολικών ωρών εντός του όλου διαστήματος της σύμβασης δεν μεταβάλλει, στους μισθωτούς, τον ανά μήνα μισθό, άρα και το γεγονός ότι για δωδεκάμηνη απασχόληση οφείλονται 12 μισθοί (παρότι οι 12 μήνες εν προκειμένω αντιστοιχούν σε 365 ημέρες και όχι 360). Δεύτερον, επειδή ο υπολογισμός του ωρομισθίου (0,006ΧΜΙΣΘΟΣ) συνιστά έναν τρόπο υπολογισμού προκειμένου να υπολογίζονται όποιες προσαυξήσεις βασίζονται επί αυτού καθαυτού του ωρομισθίου (και επομένως δεν είναι δόκιμη η εφαρμογή του για τον υπολογισμό του συνολικού κόστους αποδοχών, το οποίο εξαρτάται από τον μηνιαίο μισθό και όχι το τεχνητά εξαγόμενο ωρομίσθιο) και δεν περιγράφει με απόλυτο τρόπο την αντιστοιχία των πραγματικών ωρών εργασίας εντός του μήνα απασχόλησης (ο οποίος αντιστοιχεί, σε 4 (Φεβρουάριος) έως 4,43 εβδομάδες (μήνες με 31 ημέρες) και για το δωδεκάμηνο διάστημα απασχόλησης (οι άδειες δεν υπολογίζονται καθώς το κόστος αναπλήρωσης και με τα δύο συστήματα που εφαρμόζουν προσφεύγων και παρεμβαίνων προστίθεται επιπλέον, ομοίως δεν υπολογίζονται και τα επιδόματα εορτών και αδειάς, αφού και αυτά προκύπτουν και στα δύο συστήματα με πολλαπλασιασμό συντελεστή επί του ποσού βάσης) εν προκειμένω σε 52,1428 εβδομάδες, άρα σε 2.085,71 ώρες πραγματικής απασχόλησης (με 40 ώρες ανά εβδομάδα) εντός της ετήσιας διάρκειας, αντί για 2.000 που λαμβάνει υπόψη ο πολλαπλασιασμός του μισθού με τον συντελεστή

0,006 για την εύρεση του ωρομισθίου ($12 \text{ μήνες}/0,006 = 2.000$) και επομένως οι πραγματικές ώρες εργασίας είναι περισσότερες (και δη κατά 4,2855%) από αυτές που λαμβάνονται υπόψη για τη μετατροπή του μισθού σε ωρομίσθιο, άρα το ωρομίσθιο είναι πάντα μεγαλύτερο από το πραγματικό κόστος ώρας εργασίας στο σύστημα αμοιβής με μηνιαίο μισθό. Αντίθετα δε με τις αιτιάσεις του πρώτου λόγου της προσφυγής, το πραγματικό εν προκειμένω κόστος είναι αυτό που αντιστοιχεί στην απασχόληση 16 μισθωτών για ένα πλήρες έτος, με πλήρη επιδόματα και δώρα εορτών και αδείας, τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές, το κόστος αντικατάστασης τους με αντίστοιχο μισθωτό που θα απασχοληθεί με ακριβώς τις ίδιες αποδοχές και αναλογίες για τον χρόνο αντικατάστασης επιδομάτων και δώρων και εισφορών για τις ημέρες αδείας που αντιστοιχούν στον μισθωτό και πλέον τούτου του κόστους την πρόσθεση και του ίδιου συνολικού κόστους για έναν ακόμη μισθωτό, αλλά με επιμερισμό του συνολικού αυτού κόστους κατά 75% επί του συνολικού κόστους απασχόλησης της σύμβασης, δεδομένου ότι το υπόλοιπο 25% θα επιμερισθεί σε άλλα αντικείμενα της επιχείρησης, αφού ο παρεμβαίνων υπολόγισε απασχόληση ισοδύναμη με αυτήν της πλήρους απασχόλησης 16,75 μισθωτών, βλ. και αμέσως επόμενη σκέψη. Εξάλλου, ούτε ο προσφεύγων αντιλέγει ως προς τον υπολογισμό του ως άνω χρόνου απασχόλησης ως αντιστοιχούντος σε 16,75 μισθωτούς ούτε ως προς το ποσοστό των εργοδοτικών εισφορών. Περαιτέρω, εσφαλμένα ο προσφεύγων αιτιάται ότι οι Κυριακές και αργίες με βάση τις οποίες έπρεπε να υπολογιστούν οι προσαυξήσεις επί του βασικού κόστους εργασίας ήταν 58. Ο δε παρεμβαίνων όπως ο ίδιος επικαλείται στην παρέμβασή του προς στοιχειοθέτηση της προσφοράς του, αναφέρει ότι έλαβε υπόψη 56 τέτοιες ημέρες με βάση υπολογισμού την ημερομηνία υποβολής της προσφοράς του, ήτοι 22/1/2018 και επομένως με διάρκεια της ετήσιας απασχόλησης υπολογισμού έως και 21/1/2018. Στο διάστημα αυτό υφίστανται 52 Κυριακές, οι δε υποχρεωτικές αργίες είναι η Δευτέρα του Πάσχα, η 15^η Αυγούστου και η 25^η Δεκεμβρίου, ενώ η 25/3/2018 ήταν ούτως ή άλλως Κυριακή, και δεν έπρεπε να υπολογιστεί επιπλέον των αργιών, η δε 28/10/2018, έστω και καταρχήν προαιρετική αργία, ομοίως Κυριακή και ούτως ή άλλως συνυπολογισθείσα στις Κυριακές. Όμως,

υποχρεωτική αργία κατέστη με το άρ. 14 παρ. 1 Ν. 4468/2017, ΦΕΚ Α' 61/28.4.2017, ήτοι από χρόνο προγενέστερο της προσφοράς και η επέτειος της Εργατικής Πρωτομαγιάς (1^η Μαΐου), κατ' αντικατάσταση της προγενέστερης διάταξης του άρ. 1^{ου} ΑΝ 380/1968 που καθόριζε αυτήν ως ημέρα δυνάμενη να κηρυχθεί ως υποχρεωτική αργία με απόφαση του αρμοδίου Υπουργού. Συνεπώς, οι ημέρες αργίας πέραν των Κυριακών εντός του διαστήματος που ο ίδιος ο παρεμβαίνων έλαβε υπόψη ήταν 4, οι δε Κυριακές 52 και το άθροισμά τους 56, όπως ορθά υπολόγισε ο παρεμβαίνων αντί 58 που επικαλείται ο προσφεύγων, αφού οι αργίες που συμπίπτουν με Κυριακή δεν είναι δυνατόν να υπολογισθούν δύο φορές, καθώς είναι ούτως ή άλλως εξαιρεσιμες ημέρες. Συνεπώς, για όλους τους ανωτέρω λόγους, πρέπει να απορριφθεί ο πρώτος λόγος της προσφυγής, αφενός ως ερειδόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, αφετέρου ως αβάσιμος.

11. Επειδή, όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της προσφυγής προκύπτει ότι ο παρεμβαίνων υπολόγισε το κόστος υπέρ ΕΛΠΚ ήτοι των 20 ευρώ κατ' άτομο για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης με βάση την απασχόληση 16,75 ατόμων, αντί 17 ατόμων που επικαλείται ο προσφεύγων. Η δε διαφορά που προκύπτει από τους δύο υπολογισμούς ανέρχεται σε $(17 \times 20 = 340$ ευρώ κατά τον προσφεύγοντα έναντι $16,75 \times 20 = 335$ ευρώ κατά τον παρεμβαίνοντα) 5 ευρώ για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης. Ο λόγος όμως αυτός αλυσιτελώς καταρχήν προβάλλεται και τούτο διότι το ως άνω ποσό είναι εξαιρετικά μικρό για να οδηγήσει σε κρίση περί αδικαιολογήτως χαμηλού της προσφοράς. Εξάλλου, σε αντίθεση με όσα επικαλείται ο προσφεύγων το ελεγχόμενο ζήτημα δεν ανάγεται στο αν τα ακριβή ποσά που ανά κονδύλι δηλώνει μια προσφορά στην ανάλυσή της ταυτίζονται και μάλιστα στο απόλυτο ακέραιο με τα ακριβή ποσά που θα δαπανηθούν για κόστος απασχόλησης και εν γένει κόστος τήρησης της εργατικής νομοθεσίας, αλλά αν η εν όλω οικονομική προσφορά είναι επαρκής για την κάλυψη του παραπάνω κόστους μαζί με οιοδήποτε άλλο κόστος και καταλείποντας επιπλέον και κέρδος που δύναται να κριθεί ως εύλογο, βλ. ανωτέρω σκ. 9. Η περί του αντιθέτου κρίση θα είχε ως αποτέλεσμα εξάλλου τον

αποκλεισμό προσφορών βάσει αποκλίσεων ορισμένων δεκαδικών ψηφίων ή ελαχίστων ευρώ, περίπτωση η οποία είναι ιδιαίτερα συχνή και ευχερώς προκύπτουσα, ακόμη και δια μη λήψεως υπόψη κάποιου επιμέρους δεκαδικού κατά τις συναθροίσεις επιμέρους κονδυλίων, καίτοι στο συνολικό ποσό τους οι προσφορές αυτές ενδέχεται να είναι αρκετά υψηλές ώστε να δύνανται να καλύψουν τις όποιες τέτοιου είδους ιδιαίτερα μικρές αποκλίσεις και δη με την αφαίρεση των οικείων μικροποσών από τα όποια λαμβανόμενα υπόψη κονδύλια κέρδους, το εύλογο ή μη των οποίων δεν είναι δυνατόν να μεταβληθεί από την αφαίρεση τόσο χαμηλών ποσών, κρίνεται δε σε σχέση με το σύνολο των υποχρεώσεων της σύμβασης και της πραγματικής δυνατότητας να αναληφθεί και να εξυπηρετηθεί, αποτελώντας εύλογη επιχειρηματική επιλογή με το δηλούμενο ως επιδιωκόμενο κέρδος. Πολλώ δε μάλλον τα ως άνω ισχύουν δεδομένου ότι τα κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 δηλούμενα στοιχεία κόστους απασχόλησης κατά την κοινή πείρα δηλώνονται συχνά με βάση τα ελάχιστα δυνατά θεωρητικά δεδομένα, ως προς την ηλικία, την πείρα και την οικογενειακή κατάσταση των εργαζομένων και κατ' αποτέλεσμα είναι αμφίβολο εάν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα όπως αυτή θα διαμορφωθεί κατά την εκτέλεση της σύμβασης, η δε δήλωσή τους κατά την υποβολή της προσφοράς έχει την έννοια ότι η προσφορά δεν είναι τόσο χαμηλή ώστε να αποκλείεται κατά εύλογη κρίση ότι δύναται δι' αυτής να καλυφθεί το κόστος απασχόλησης και όχι ότι εξασφαλίζεται η αναθέτουσα ότι οπωσδήποτε θα καλυφθεί το κόστος αυτό, το οποίο εξάλλου υπόκειται σε πλήθος παραμέτρων, ακόμη και μεταβολές των οικείων νομικών καθεστώτων κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης. Συνεπώς, το ζήτημα περί του αν ιδιαίτερα μικρές αποκλίσεις ως προς τον υπολογισμό των διαφόρων κονδυλίων της συμμόρφωσης με την εργατική νομοθεσία κρίνεται ανά περίπτωση και πάντα σε σχέση και συνάρτηση με το συνολικό ποσό της οικονομικής προσφοράς και το τυχόν περιθώριο κέρδους που έχει συνυπολογιστεί σε αυτήν. Ούτως, η προκείμενη απόκλιση 5 ευρώ για το σύνολο της ετήσιας διάρκειας της σύμβασης από μόνη της δεν είναι δυνατόν να επιφέρει το αδικαιολογήτως χαμηλό της οικονομικής προσφοράς και να συγκροτήσει λόγο μη πλήρωσης των εργοδοτικών υποχρεώσεων του παρεμβαίνοντος, δεδομένου του υπολογισμού

96,00 ευρώ ως ετησίου κέρδους και τούτο αδιαφόρως αν αυτό το τελευταίο ποσό ενδέχεται να μην είναι ούτως ή άλλως εύλογο ως ποσό εργολαβικού κέρδους, θέμα που πάντως δεν επηρεάζεται από την αφαίρεση ή μη 5,00 ευρώ. Ασχέτως δε των παραπάνω, εν προκειμένω προκύπτει ότι ο παρεμβαίνων, όπως φαίνεται και από την ανάλυση οικονομικής προσφοράς που υπέβαλε, θα απασχολήσει προσωπικό που ισοδυναμεί με πλήρη χρόνο απασχόλησης 16,75 εργαζομένων. Τούτο δεν σημαίνει ότι οπωσδήποτε θα απασχολήσει 17 άτομα, εκ των οποίων τον ένα εργαζόμενο με μερική απασχόληση διάρκειας $\frac{3}{4}$ επί του πλήρους ωραρίου, αλλά ότι δύναται να απασχολήσει οποιονδήποτε αριθμό προσωπικού, όμως ο εν τέλει χρόνος απασχόλησης θα ισοδυναμεί με την πλήρη, άνευ υπερωριών απασχόληση, που αντιστοιχεί σε 16,75 φορές αυτήν του ενός εργαζομένου. Προφανώς, ο παρεμβαίνων υπολόγισε δε την οικονομική προσφορά του με τον τρόπο που οδηγεί στο χαμηλότερο δυνατό αποτέλεσμα κόστους, ήτοι με το δεδομένο ότι θα απασχολήσει τον ελάχιστο δυνατό αριθμό εργαζομένων με πλήρη εξάντληση όμως του πλήρους ωραρίου εργασίας τους, άνευ υπερωριών, δηλαδή 16 μισθωτούς εργαζόμενους και επιπλέον έναν ακόμη που κατά τα $\frac{3}{4}$ της πλήρους απασχόλησής του θα απασχολείται στο προκείμενο συμβατικό αντικείμενο. Τούτο όμως δεν σημαίνει πως άνευ ετέρου ο συγκεκριμένος εργαζόμενος θα παραμένει αδρανής κατά το λοιπό ωράριό του ή ότι δεν θα απασχολείται σε άλλα αντικείμενα του παρεμβαίνοντος εκτός της συγκεκριμένης σύμβασης. Ούτε προκύπτει κάτι τέτοιο από την προσφορά του τελευταίου που αναφέρεται σε «ισοδύναμους» και όχι σε απόλυτο αριθμό εργαζομένων. Η δε εκ του προσφεύγοντος στρογγυλοποίηση του ισοδυνάμου αυτού αριθμού 16,75 σε 17 και η λήψη υπόψη του τελευταίου αυτού αριθμού ως εκείνου των απασχολούμενων που θα απασχοληθούν αποκλειστικά στο ως άνω έργο, ερείδεται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και λανθασμένης εφαρμογής κοστολογικών κανόνων, ως και επί δημιουργικής ερμηνείας της οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος. Ο δε παρεμβαίνων υπολόγισε δε ως προς τους 16 εργαζόμενους την εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ στο ακέραιο, για τον δε δέκατο έβδομο εκτέλεσε επιμερισμό της πάγιας εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ κατά το μέρος του χρόνου του πλήρους ωραρίου για το οποίο θα απασχοληθεί στην προκείμενη

σύμβαση, εξάγοντας έτσι αναλογία $\frac{3}{4}$ επί της εισφοράς υπέρ ΕΛΠΚ που αντιστοιχεί στη συγκεκριμένη σύμβαση, ενώ κατά το λοιπό $\frac{1}{4}$ της δύναται να επιμεριστεί κοστολογικά στο έτερο ή τα περισσότερα διαφορετικά αντικείμενα στα οποία θα απασχολείται κατά το υπόλοιπο του πλήρους ωραρίου του. Υπό αντίθετη εκδοχή εξάλλου, δεν θα ήταν δυνατό να υπολογιστεί ούτε διοικητικό κόστος που αντιστοιχεί στην εκάστοτε προκείμενη σύμβαση, ενώ δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ούτε για τον υπολογισμό των λοιπών πηγών εργοδοτικού κόστους, όπως επί παραδείγματι για το κόστος αναπλήρωσης του εργαζομένου κατά την περίοδο αδείας, ότι οι εργαζόμενοι που θα απασχοληθούν για τη σύμβαση και την κάλυψη των ωρών και ημερών που αφορούν αυτήν είναι δυνατόν να απασχοληθούν και σε άλλα αντικείμενα και ως εκ τούτου, όποτε προέκυπτε ισοδύναμη απασχόληση πλήρους ωραρίου εκφραζόμενη σε μη ακέραιο αριθμό (όπως συμβαίνει και στην προσφορά του προσφεύγοντος) θα έπρεπε να υπολαμβάνεται ότι θα απασχοληθεί είτε ο ακέραιος αριθμός εργαζομένων με επιπλέον υπερωριακή απασχόληση είτε ένας επιπλέον εργαζόμενος με μερική απασχόληση αποκλειστικώς επί του εκάστοτε συγκεκριμένου έργου με κάθε όμως δικαίωμα ως προς άδειες και επιδόματα, ενώ επιπλέον θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη πρόσληψη και απασχόληση νέου επιπλέον εργαζομένου για κάθε περίπτωση αναπλήρωσης λόγω αδείας, αλλά και περαιτέρω εργαζόμενου για κάθε αναλογούσα ημέρα αδείας του εργαζομένου αναπλήρωσης, με κάθε εξάλλου αύξηση και του διοικητικού κόστους της σύμβασης, πλην του κόστους απασχόλησης, αποδοχών και ασφάλισης και με τον τελικό υπολογισμό συνολικού πραγματικού κόστους της όλης σύμβασης να καθίσταται ιδιαίτερος προβληματικός και ανέφικτος. Πλην όμως, οποτεδήποτε η απασχόληση υπολογίζεται ως μη ακέραιο δεκαδικό ισοδύναμο πλήρως απασχολουμένων, εάν η οικονομική προσφορά δεν ορίζει διαφορετικά ή αν αυτό δεν είναι, βάσει του αντικειμένου της σύμβασης, τεχνικά εφικτό, εξυπακούεται πως το δεκαδικό υπόλοιπο θα αντιστοιχεί σε εργαζόμενους που απασχολούνται και σε άλλες δραστηριότητες της επιχείρησης. Αλυσιτελώς δε προβάλλει ο προσφεύγων την Απόφαση ΑΕΠΠ 60/2018 ως και ότι είναι δεδομένο ότι θα απασχοληθούν στο έργο εργαζόμενοι τον Αύγουστο και η εν λόγω εισφορά υπέρ

ΕΛΠΚ πρέπει να ανταποκρίνεται στο πραγματικό κόστος, δηλαδή στον πραγματικό αριθμό εργαζομένων που θα απασχοληθούν. Και τούτο διότι όντως η εν λόγω εισφορά, όπως και κάθε άλλη πηγή εργοδοτικού, ασφαλιστικού ή διοικητικού κόστους θα πρέπει να ανταποκρίνεται μεν στο πραγματικό κόστος απασχόλησης και εκτέλεσης της προκείμενης σύμβασης, πλην όμως καθ' ο μέρος αυτό αφορά την προκείμενη σύμβαση, αφού το ζητούμενο δια του ελέγχου περί του ευλόγου και της νομιμότητας της οικονομικής προσφοράς είναι ακριβώς αν αυτή καθαυτή είναι επαρκής για την κάλυψη κάθε κόστους που θα δημιουργήσει ή αυξήσει ειδικώς και συγκεκριμένα η προκείμενη σύμβαση. Το δε γεγονός ότι η ως άνω υπέρ ΕΛΠΚ εισφορά καταβάλλεται στο ακέραιο ήτοι 20 ευρώ, ακόμη και αν ο δέκατος έβδομος εργαζόμενος απασχοληθεί για οποιονδήποτε χρόνο εντός του Αυγούστου, αφού κατά τα οριζόμενα στην Εγκύκλιο Ι.Κ.Α. αρ. 63/24.10.2013 («Διευκρινιστικές οδηγίες για την καταβολή της εργοδοτικής εισφοράς για τον Ειδικό Λογαριασμό Παιδικών Κατασκηνώσεων (Ε.Λ.Π.Κ.) που αποτελεί πόρο του Ενιαίου Λογαριασμού για την Εφαρμογή Κοινωνικών Πολιτικών του Ο.Α.Ε.Δ.») και συγκεκριμένα, στο Κεφάλαιο 2 αυτής («ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ - ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ») ορίζεται ότι «[.../ Επίσης, η εν λόγω εργοδοτική εισφορά αφορά όσους εργαζόμενους απασχολήθηκαν με σχέση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου και μισθοδοτήθηκαν κατά το μήνα Αύγουστο, ανεξάρτητα από τη διάρκεια της ημερήσιας ή μηνιαίας απασχόλησής τους», δεν σημαίνει ούτε ότι αν ο συγκεκριμένος εργαζόμενος απασχοληθεί σε περισσότερα έργα, θα πρέπει να καταβάλλεται η εισφορά τόσες φορές όσες και οι οικείες επιμέρους απασχολήσεις του στο πλαίσιο του κανονικού ωραρίου του με τον προσφεύγοντα ούτε ότι δεν θα απασχοληθεί κατά το λοιπό ωράριό του σε άλλο, άσχετο με το συβατικό αντικείμενο έργο και ότι επομένως στο σύνολό του το ποσό της εισφοράς αυτής πρέπει να επιρριφθεί ως κόστος στο συγκεκριμένο έργο, ενώ εξάλλου ούτε η οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος ήταν τυχόν ασαφής ή κατέλειπε περιθώριο να θεωρηθεί ότι η απασχόλησή του θα αφιερωθεί αποκλειστικά στη συγκεκριμένη σύμβαση. Εξάλλου, η ως άνω επιβάρυνση εφαρμόζεται μία φορά ανά σχέση εργοδότη-εργαζομένου με απασχόληση τον Αύγουστο, δηλαδή

καταβάλλεται μεν στο ακέραιο πλην άπαξ από κάθε εργοδότη για κάθε εργαζόμενο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ο εργοδότης θα καταβάλλει αυτοτελώς την εισφορά αυτήν ανά κάθε διαφορετική εργασία και απασχόληση παρέχει ο εργαζόμενος. Η δε έννοια της ως άνω εγκυκλίου, που τυγχάνει όλως εσφαλμένης και μη λογικής ερμηνείας από τον προσφεύγοντα, αντίθετα στο σαφές γράμμα της, είναι ότι ακόμη και αν ο εργαζόμενος απασχοληθεί από τον εργοδότη για ελάχιστο διάστημα εντός του Αυγούστου και πάλι η εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ καταβάλλεται στο ακέραιο ήτοι 20 ευρώ, χωρίς να επιμερίζεται αναλόγως των εν γένει ωρών απασχόλησης του εργαζομένου στον εργοδότη (δηλαδή αν ο μισθωτός απασχοληθεί είτε για 1 ώρα εντός του Αυγούστου είτε για το πλήρες 40ωρο ανά εβδομάδα και πάλι θα καταβληθούν ούτως ή άλλως 20 ευρώ, χωρίς να έχει οιαδήποτε σημασία σε ποιες εργασίες απασχολήθηκε). Τούτο όμως είναι όλως διαφορετικό από την εσφαλμένη συναγωγή ότι για κάθε επιμέρους εργασία που συγκροτεί την απασχόληση αυτή, ήτοι είτε της 1 ώρας εντός του μήνα είτε των 40 ωρών ανά εβδομάδα, θα καταβάλλεται από μία φορά στο ακέραιο η εισφορά των 20 ευρώ ανά επιμέρους εργασία (πράγμα που θα σήμαινε ότι αν τυχόν ο απασχοληθείς τον Αύγουστο εργαζόμενος κατά τις 40 ώρες του εβδομαδιαίου ωραρίου του, κατανέμει τον χρόνο απασχόλησης σε 10 διαφορετικά έργα κατά 4 ώρες ανά εβδομάδα, ο εργοδότης δεν θα καταβάλει $20 \times 10 = 200$ ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ, αλλά ούτως ή άλλως 20 ευρώ). Εν προκειμένω όμως, ο παρεμβαίνων δεν υπολόγισε μειωμένο τυχόν ποσό τέτοιας εισφοράς επί τη τυχόν βάσει ότι θα απασχολεί, εν γένει, τον εργαζόμενο λιγότερες ώρες από το πλήρες ωράριο (δηλαδή ότι θα τον απασχολεί με μερική απασχόληση $0,75 \times 8 = 6$ ωρών ημερησίως), αλλά επειδή υπέλαβε ότι θα τον απασχολεί επί του συγκεκριμένου έργου επί μέρος του πλήρους ωραρίου και ως προς το λοιπό ωράριό του θα τον απασχολεί σε λοιπά έργα (δηλαδή θα τον απασχολεί, όπως αναφέρει, επί πενθήμερο και καθημερινώς 8ωρο, εκ των οποίων 8 ωρών οι 6 θα παρέχονται στο προκειμένο έργο και οι άλλες 2 ώρες σε άλλα έργα, επί των οποίων θα λάβει χώρα αντίστοιχος κοστολογικός επιμερισμός, ήτοι $0,25 \times 20 = 5$ ευρώ επί της ΕΛΠΚ). Σε κάθε περίπτωση, εν τέλει ο παρεμβαίνων ούτως ή άλλως θα καταβάλει 20 ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ, απλώς τα 5 θα επιμερισθούν στο

έτερο και άσχετο με την προκείμενη διαδικασία σύμβαση. Περαιτέρω, κατά τον ισχυρισμό του προσφεύγοντος, ο οποίος αγνοεί το ότι ο υπολογισμός λαμβάνει χώρα με βάση το ισοδύναμο σε πλήρη απασχόληση και όχι με βάση το δεδομένο απασχόλησης ενός εργαζομένου ανά κάθε δεκαδικό που υπερβαίνει το ακέραιο του ισοδυνάμου, θα έπρεπε να υπολογίζεται η ως άνω εισφορά και δη στο ακέραιο και υπέρ του προσωπικού αναπλήρωσης κατά τον χρόνο αδείας των απασχολουμένων, πράγμα που όμως ούτε ο ίδιος ούτε οποιοσδήποτε άλλος προσφέρων λαμβάνει υπόψη στην προσφορά του στην προκείμενη διαδικασία (και ορθώς δεν λαμβάνεται υπόψη). Εν προκειμένω, ο παρεμβαίνων, όπως κατέστη σαφές και από την προσφορά του, όπου αναφέρθηκε σε ισοδύναμο πλήρους απασχόλησης, χωρίς αυτή να δύναται να ερμηνευθεί και να μεταβληθεί ως προς το νόημά της προς τον σκοπό του αποκλεισμού του, απλώς υπέλαβε ότι κατά το υπόλοιπο $\frac{1}{4}$ της πλήρους απασχόλησής του ο ως άνω δέκατος έβδομος εργαζόμενος, για τον οποίο θα καταβάλει ούτως ή άλλως 20 ευρώ υπέρ ΕΛΠΚ, θα απασχοληθεί σε έτερα εργασιακά αντικείμενα της επιχείρησης και ως εκ τούτου δια του ως άνω επιμερισμού, έλαβε υπόψη του στην οικονομική προσφορά του μόνο το μέρος του εργοδοτικού κόστους που αντιστοιχεί στην απασχόληση του εργαζομένου στην προκείμενη σύμβαση και κατά το οποίο η ανάληψη του οικείου αντικειμένου θα αυξήσει το εργοδοτικό του κόστος. Συνεπώς, ο τρίτος λόγος της προσφυγής είναι εκτός των άλλων απορριπτέος και ως αβάσιμος.

12. Επειδή, όσον αφορά τον τρίτο λόγο της προσφυγής προκύπτει ότι κατά τον όρο 5.1.2 της διακήρυξης, προβλέπεται η λήψη υπόψη στην οικονομική προσφορά τριών αυτοτελών κρατήσεων και συγκεκριμένα αυτής του 0,06% επί της προ φόρων και κρατήσεων πληρωμής υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ, αυτής του 0,02% υπέρ Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών επί της άνευ ΦΠΑ αξίας της σύμβασης κατ' άρ. 36 παρ. 6 Ν. 4412/2016 (υπέρ ΕΣΗΔΗΣ) και αυτής του 0,06% επί της προ φόρων και κρατήσεων πληρωμής υπέρ ΑΕΠΠ. Ο δε ως άνω όρος της διακήρυξης προβλέπει ότι όλες οι ως άνω υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου και στην

επί αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20% (δηλαδή 3% και $20\% \times 3\% = 0,6\%$, άρα συνολικά 3,6%) και συνεπώς ότι επί εκάστης οικονομικής προσφοράς πρέπει να υπολογιστεί επί όλων το ως άνω τέλος χαρτοσήμου και εισφορά ΟΓΑ επ' αυτού. Εξάλλου, κατά τον όρο 2.4.4 της διακήρυξης οι προσφέροντες κατά τη σύνταξη των οικονομικών προσφορών τους *“πρέπει, επίσης, να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων.”*, όρος που παραπέμπει προφανώς στα ως άνω του όρου 5.1.2. Πάντως, όντως όπως αναφέρει η αναθέτουσα, ενώ για την υπέρ ΑΕΠΠ κράτηση του άρ. 350 παρ. 3 Ν. 4412/2016 έχει εκδοθεί η ΥΑ 1191/ΦΕΚ Β 969/22.3.2017 που ρητά το άρ. 6 της ορίζει ότι υπάγεται σε τέλος χαρτοσήμου πλέον ΟΓΑ, για τη δε υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ κράτηση του άρ. 375 παρ. 7 όπως τροποποίησε το άρ. 4 παρ. 3 Ν. 4013/2011 τα ίδια προβλέπονται από το άρ. 7 της ΥΑ 5143/ΦΕΚ Β 3335/11.12.2014, για την κράτηση του άρ. 36 παρ. 6 Ν. 4412/2016 δεν υφίσταται αντίστοιχη πρόβλεψη στον νόμο ή εφαρμοστική αυτού κανονιστική πράξη. Συνεπώς, ναι μεν η διακήρυξη γενικώς ανέφερε τον υπολογισμό του τέλους χαρτοσήμου επί κάθε κράτησης στους όρους 5.1.2 και 2.4.4 αυτής, πλην όμως τα ως άνω καθίστανται ασαφή δεδομένης της οικείας έλλειψης κανονιστικής διάταξης για την εφαρμογή της παραπάνω κρατήσεως και το πραγματικό γεγονός πως ελλείψει αυτής δεν κρατείται όντως χαρτόσημο, στοιχεία που δικαιολογούν την εύλογη σύγκριση των προσφερόντων, αφού δεν είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψη κατά τη σύνταξη των προσφορών ποσό που όντως δεν κρατείται κατά την κείμενη νομοθεσία. Η δε ως άνω σύγκριση επιτείνεται και από την ασάφεια των εγγράφων της σύμβασης, αφού στο άρ. 3 του Σχεδίου Σύμβασης που συνιστά το Παράρτημα IV της διακήρυξης λαμβάνει χώρα αναφορά στις κρατήσεις και δη μετά χαρτοσήμου υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ και ΑΕΠΠ, χωρίς καμία αναφορά στην κράτηση του άρ. 36 παρ. 6 Ν. 4412/2016. Η δε ως άνω ασάφεια μεταξύ των εγγράφων της σύμβασης δεν δύναται το πρώτον πλέον να ερμηνευθεί προς τη δημιουργία λόγου αποκλεισμού προσφοράς, ο οποίος δεν προέκυπτε εξ αρχής και με σαφήνεια από τα έγγραφα της σύμβασης. Περαιτέρω, το ποσό της διαφοράς που προκύπτει εν προκειμένω από τον μη υπολογισμό

τέλους χαρτοσήμου και επ' αυτού εισφοράς ΟΓΑ στην οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος ανέρχεται σε $(176868,36 \times 0,02\% \times 3,6\% =)$ 1,27 ευρώ ετησίως, ποσό ιδιαίτερα μικρό το οποίο αν μάλιστα προκύψει εντός της εκτέλεσης της σύμβασης όντως ζήτημα κρατήσεως του χαρτοσήμου, δύναται να καλυφθεί με την αφαίρεσή του από το τίμημα και ειδικότερα από το δηλωθέν κέρδος των 96,00 ευρώ χωρίς ειδικά εξ αυτού του λόγου να καθίσταται τυχόν αδικαιολόγητα χαμηλή η οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος και αδύνατον να στηρίξει την εκτέλεση της σύμβασης. Τούτο δεν σημαίνει πάντως ότι το ως άνω δηλωθέν και ληφθέν υπόψη κέρδος είναι εύλογο από μόνο του, βλ. αμέσως επόμενη σκέψη, πλην όμως το όποιο ζήτημα από τη λήψη υπόψη του δεν επηρεάζεται ή μεταβάλλεται από την τυχόν αφαίρεση ποσού 1,27 ευρώ, εφόσον εκδοθεί οικεία κανονιστική απόφαση περί καθορισμού τρόπου εισπράξεως της κράτησης του άρ. 36 παρ. 6 Ν. 4412/2016, εκ μόνης της οποίας δεν είναι δυνατόν να καταστεί αδικαιολόγητα χαμηλή η προσφορά. Κατ' αποτέλεσμα, οι ως άνω ισχυρισμοί της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν προεχόντως ως αλυσιτελείς, αφού ακόμη και αν ήταν βάσιμοι, ουδόλως η μη λήψη υπόψη ειδικώς του ως άνω ποσού στην οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος, καθιστά από μόνη της την προσφορά του μη νόμιμη και αδικαιολόγητα χαμηλή, βάσει και των λοιπών δεδομένων της προσφοράς του, βλ. ανωτέρω και σκ. 9. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος της προσφυγής.

13. Επειδή, ο παρεμβαίνων στην οικονομική προσφορά του δήλωσε ότι υπολογίζει μηνιαίο κόστος εξοπλισμού 6,60 ευρώ, μηνιαίο διοικητικό κόστος (πέραν του εξοπλισμού) 18,00 ευρώ και εύλογο, κατά την προσφορά του, περιθώριο κέρδους 8,00 ευρώ ανά μήνα ή αντιστοίχως σε ετήσιο επίπεδο 79,20 ευρώ, 216,00 ευρώ και 96,00 ευρώ αντιστοίχως, επί συνόλου οικονομικής προσφοράς άνευ ΦΠΑ για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης 176.868,36 ευρώ. Το δε σύνολο του κόστους εξοπλισμού, διοίκησης και κέρδους ανέρχεται κατά τα ως άνω σε 391,20 ευρώ ετησίως, εκ των οποίων 295,20 (79,20+216) ευρώ ετησίως είναι το διοικητικό κόστος μετά του εξοπλισμού και 96 ευρώ το ετήσιο κέρδος. Δηλαδή, ο παρεμβαίνων υπολόγισε στην προσφορά του διοικητικό

κόστος μετ' εξοπλισμού ($295,20/176.868,36=$) 0,167% και εύλογο κέρδος ($96/176868,36=$) 0,054% και συνολικά, το υπολογισθέν από αυτόν διοικητικό κόστος, κόστος εξοπλισμού και κέρδος συνιστά το 0,221% του συνόλου της οικονομικής προσφοράς, ενώ το υπόλοιπο 99,779% της προσφοράς του αντιστοιχεί σε ανελαστικά εργατικά κόστη και κόστη ασφαλιστικής ή της εν γένει εργατικής νομοθεσίας (μεταξύ των οποίων και το υπολογισθέν από αυτόν κόστος υπέρ Ειδικού Λογαριασμού Παιδικών Κατασκηνώσεων και οι κρατήσεις υπέρ τρίτων). Συνεπώς, ο παρεμβαίνων δηλώνει δια της οικονομικής προσφοράς του, η οποία έχει δεσμευτικό περιεχόμενο για τον ίδιο, ότι θα εκτελέσει και εξυπηρετήσει ετήσια σύμβαση συνολικής αξίας 176.868,36 ευρώ, εκ των οποίων τα ($176.868,36-96=$) 176.772,36 ευρώ είναι το κόστος του, με κέρδος 96 ευρώ, ενώ μάλιστα το κόστος απασχόλησης (αποδοχές και ασφαλιστικές εισφορές και ειδικός λογαριασμός) μαζί με τις κρατήσεις ανέρχονται σε ($176.868,36-391,20=$) 176.477,16 ευρώ, ενώ με 295,20 ευρώ θα καλύψει κάθε ανάγκη εξοπλισμού και κάθε συνεπαγόμενο διοικητικό και κάθε είδους κόστος της παραπάνω, ανερχόμενης σε συνολικό άνευ ΦΠΑ ποσό 176.868,36 ευρώ, σύμβασης. Πέραν του ότι και μόνο από την ποσοτική διάρθρωση των ως άνω στοιχείων προκύπτει προδήλως ότι ούτε το διοικητικό κόστος, μαζί με τον εξοπλισμό ούτε το κέρδος υπολογίζονται σε εύλογο βαθμό ή έχουν οιαδήποτε σχέση με τη συνετή πλην εύλογη διαχείριση ακόμη και μιας επιχείρησης που αποσκοπεί πρωτίστως και σχεδόν αποκλειστικά στην αποκόμιση εμπειρίας παρά την κερδοφορία από την ανάληψη του συγκεκριμένου αντικειμένου και μάλιστα το κατά τα ως άνω συνολικό ποσοστό διοικητικού κόστος, εξοπλισμού και κέρδους 0,221%, εκ των οποίων δε το κέρδος 0,054% απέχει κατά πολύ από οιοδήποτε εύλογο επίπεδο υπό οιοδήποτε συνθήκες και αν λαμβάνονταν υπόψη, εν προκειμένω και όσον αφορά τους ειδικότερους ισχυρισμούς του τέταρτου λόγου της προσφυγής προκύπτουν και τα εξής. Κατά τα δε άρ. 1-3 του Παραρτήματος Ι της διακήρυξης προβλέπεται ότι *“1. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ – ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ Οι υπηρεσίες αφορούν στη φύλαξη- ασφάλεια δέκα (10) κτηρίων που στεγάζονται κεντρικές Υπηρεσίες και για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους από την υπογραφή της σχετικής σύμβασης. 2. ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΩΝ*

ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ Α. Φύλαξη από ένστολο φρουρό τις καθημερινές ημέρες, από Δευτέρα μέχρι και Παρασκευή, των κάτωθι κτηρίων: Κτήρια:,
....., &, Αθήνα: από ένστολο φρουρό τις καθημερινές, τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες από τις 06.00 π.μ. (έξι προ μεσημβρίας) έως και τις 22.00 μ.μ. (δέκα μετά μεσημβρίας).
..... &,: από ένστολο φρουρό 24ώρες (καθημερινές, Σαββατοκύριακα και αργίες). Για τα κτήρια των παραγράφων Α. & Β. παραπάνω, μετά το πέρας του ως άνω ωραρίου θα τίθεται σε λειτουργία ηλεκτρονικό σύστημα- αντικλεπτικού συναγερμού. Οι ακριβείς ώρες φύλαξης (και όχι το ημερήσιο εύρος τους, το οποίο μνημονεύεται ρητώς παραπάνω) των αναφερομένων στην παράγραφο Α. κτηρίων θα προσδιοριστούν σε μεταγενέστερο χρόνο και, πάντως, πριν την υπογραφή της Σύμβασης με τον υποψήφιο ανάδοχο.

3. ΤΡΟΠΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

1. Η υπηρεσία θα εκτελείται από έναν φύλακα ανά βάρδια για κάθε κτήριο, αυστηρά επιλεγμένο και άριστα εκπαιδευμένο, ικανό για την αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών μέσα στα όρια που προβλέπει η Ελληνική νομοθεσία και ο σεβασμός της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

2. Ο κάθε φύλακας απαιτείται να είναι κάτοχος άδειας εργασίας, η οποία εκδίδεται από την αρμόδια Αστυνομική Δ/ση. Επικυρωμένα αντίγραφα των αδειών εργασίας του προσωπικού ασφαλείας πρέπει να κατατεθούν από την ανάδοχο εταιρεία στην Υπηρεσία κατά την υπογραφή της σύμβασης.

3. Το προσωπικό που θα εκτελέσει το έργο θα είναι σταθερό και αποδεκτό από την Αναθέτουσα Αρχή, χωρίς αλλαγές προσώπων, εκτός εάν λόγοι ανώτερης βίας ή καθ' υπόδειξη της Αναθέτουσας Αρχής επιβάλουν την αντικατάστασή του.

4. Το προσωπικό θα πρέπει να γνωρίζει να μιλάει και να γράφει πολύ καλά την ελληνική γλώσσα και να έχει δυνατότητα άνετης επικοινωνίας με το κοινό.

5. Το προσωπικό που θα εκτελέσει τις υπηρεσίες φύλαξης- ασφάλειας των κτηρίων, κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του, πρέπει να είναι ενδεδυμένο με στολή με τα διακριτικά της εταιρίας και στο αριστερό ημιθωράκιο να φέρει κάρτα αναγνώρισης με τη φωτογραφία, το

ονοματεπώνυμο και την ιδιότητά του. Επίσης, πρέπει να φέρει ασύρματη συσκευή επικοινωνίας VHF, κινητό τηλέφωνο, επαγγελματικό φακό ισχυρής δέσμης φωτός και σφυρίχτρα. 9. Η εγκατάσταση στα φυλασσόμενα κτήρια συστήματος συναγερμού με το οποίο θα εγκλωβιστούν, κατόπιν πρότασης του αναδόχου και αποδοχής της Υπηρεσίας, τέσσερα έως πέντε (4-5) επικίνδυνα για παραβίαση σημεία. Μέσω του συστήματος αυτού θα ενημερώνεται το κέντρο παρακολούθησης του αναδόχου, ο οποίος έχει την υποχρέωση, σε περίπτωση παραβίασης, να ειδοποιήσει την Αστυνομία και να επέμβει άμεσα, προκειμένου να διαπιστώσει το συμβάν, να ενημερώσει κατά περίπτωση τους αρμόδιους υπαλλήλους των υπηρεσιών που φυλάσσονται και το βιβλίο συμβάντων καθώς και να πράξει τα νόμιμα.”^[1] Σύμφωνα δε με τις με αρ. πρωτ. 66/6335 της 11-1-2018 διευκρινίσεις της αναθέτουσας επί της διακήρυξης αναφέρθηκε ότι “Σε σχέση με τα αναφερόμενα στην υποπαράγραφο 9 της παραγράφου 3 του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, διευκρινίζεται πως η αιτούμενη εγκατάσταση συστήματος συναγερμού, με το οποίο θα εγκλωβιστούν, κατόπιν πρότασης του Αναδόχου και αποδοχής της Υπηρεσίας, τέσσερα (4) έως πέντε (5) επικίνδυνα για παραβίαση σημεία, θα πραγματοποιηθεί σε κάθε ένα ξεχωριστά από τα δέκα (10) προς φύλαξη κτήρια (δηλαδή, θα τοποθετηθούν δέκα, συνολικά, συστήματα συναγερμού, ένα σε κάθε φυλασσόμενο κτήριο). Τα συστήματα αυτά μετά τη λήξη ^[2] λύση της σύμβασης που θα υπογραφεί θα επιστραφούν στον Ανάδοχο του έργου και δε θα παραμείνουν στις εγκαταστάσεις του

14. Επειδή, όσα ο παρεμβαίνων επικαλείται περί του ότι θα αναλάβει πίσω τον εξοπλισμό μετά τη λήξη της διετούς σύμβασης είναι απορριπτέα, καθώς, οι συναγερμοί, όπως κάθε εξοπλισμός, έχουν μια αξία, η οποία αποσβένεται και απομειώνεται με την πάροδο του χρόνου, με αποτέλεσμα να μην δύνανται να έχουν μετά από 2 έτη ίση αξία με αυτήν του χρόνου αρχικής κτήσης τους, όταν και ήταν αχρησιμοποίητοι. Τούτο πέραν του ότι συνιστούν ηλεκτρονικό εξοπλισμό, ο οποίος τυγχάνει κατά τεκμήριο γρήγορης απαξίωσης από την εξέλιξη των οικείων συστημάτων, που καθιστούν τα παλαιότερα συστήματα μικρότερης αξίας από τα προσφάτως κατασκευασμένα, τεχνολογικά

πιο ανταγωνιστικά σύγχρονα συστήματα. Εξάλλου, ο παρεμβαίνων δεν υπολόγισε καν κάποιον συντελεστή απόσβεσης που αντιστοιχεί στον χρόνο χρήσης του στην επίδικη σύμβαση. Ούτε το γεγονός ότι πιθανόν και να επαναχρησιμοποιήσει τα συστήματα αυτά στο μέλλον στο πλαίσιο άλλης σύμβασης σημαίνει ότι δύνανται να θεωρηθούν ως μηδενικού κόστους κατά την τρέχουσα σύμβαση για την οποία και θα αγοραστούν (θα ήταν πιθανώς λόγος για το τυχόν μικρό αναλογικό κόστος τους όσον αφορά την όποια μελλοντική σύμβαση θα επαναχρησιμοποιηθούν). Περαιτέρω, ομοίως απορριπτέος είναι και ο ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος ότι επειδή εκτελεί το αντίστοιχο έργο της ίδιας αναθέτουσας κατά το τρέχον διάστημα, δεν θα έχει κόστος εξοπλισμού. Τούτο, διότι σε κάθε περίπτωση είτε διαθέτει είτε όχι τον εξοπλισμό τώρα, και πάλι η κατά τις απαιτήσεις της διακήρυξης αποκλειστικής του χρήσης στις εγκαταστάσεις της αναθέτουσας συνεπάγεται μια ουδόλως αμελητέα απόσβεση και ανάλωση της οικονομικής και τεχνικής του αξίας, η οποία οπωσδήποτε θα καταλήξει μειωμένη στο τέλος της σύμβασης, όπως εξάλλου συμβαίνει με κάθε πάγιο ή κεφαλαιουχικό αγαθό, μηχάνημα και εξοπλισμό. Περαιτέρω, όσον αφορά τους συναγεμμούς είναι αδύνατον το κόστος όχι απλά απόκτησής τους, αλλά έστω και μεταφοράς τους και εγκατάστασης ή έστω και απλής αποξήλωσής τους κατά την τυχόν λήξη της σύμβασης, από 10 διαφορετικά κτίρια (10 συστήματα με 4-5 παγίδες έκαστο), να ανέρχεται σε 79,20 ευρώ, δηλαδή 7,92 ευρώ καθ' έκαστον. Ακόμη δε και αν το κόστος των 200 ευρώ που ο προσφεύγων επικαλείται με την προσφυγή του είναι μεγαλύτερο του απαιτούμενου ανά συναγεμμό, σε κάθε περίπτωση το πραγματικό κόστος συστήματος συναγεμμού με 4-5 παγίδες και δη για μεγάλο χώρο όπως το ζητούμενο δεδομένου και του σκοπού χρήσης του είναι κατά πολλές φορές πολλαπλάσιο των 79,20 ευρώ, που μάλιστα δεν δηλώνονται καν ως κόστος έστω απόσβεσης ειδικώς του τυχόν ήδη αγορασθέντος στο πλαίσιο προηγούμενης σύμβασης, εξοπλισμού, αλλά ως το σύνολο κάθε είδους αναλωσίμου, μαζί με στολές, κινητά τηλέφωνα, φακούς, σφυρίχτρες και ασυρμάτους. Σε κάθε όμως περίπτωση είναι απορριπτέος ο σχετικός ισχυρισμός του παρεμβαίνοντος ότι οι υπολογισμοί του προσφεύγοντος είναι αόριστοι και αναπόδεικτοι. Και τούτο, διότι εν προκειμένω ο προσφεύγων

επικαλείται αφενός με σαφήνεια και ειδικότητα τους συγκεκριμένους όρους της διακήρυξης εκ των οποίων προκύπτουν οι υποχρεώσεις του αναδόχου, καταδεικνύοντας δε το ότι είναι αδύνατο να καλυφθούν αυτές παρά με πολλαπλάσια από τα εκ του παρεμβαίνοντος αντίστοιχα κονδύλια, αφετέρου αναλυτικά στοιχεία που μάλιστα υπολόγισε και ο ίδιος τουλάχιστον στη σύνταξη της προσφοράς του, καίτοι το πρόδηλο του ιδιαίτερος χαμηλού εν προκειμένω δεν απαιτείτο καν αναφορά, πόσο μάλλον απόδειξη περί των τιμών της αγοράς, αλλά προκύπτει εκ μόνης της ανάγνωσης των όρων της διακήρυξης (ενώ οι τιμές της αγοράς για τον οικείο ως άνω εξοπλισμό τυγχάνουν σε κάθε περίπτωση και ως προς τουλάχιστον τα ελάχιστα συνήθη όρια τους, που κατά πολύ υπερβαίνουν τα ποσά που συγκροτούνται από την προσφορά του παρεμβαίνοντος, γνωστές κατά την κοινή πείρα και την πείρα των οργάνων αξιολόγησης και της ΑΕΠΠ), ενώ ο παρεμβαίνων, καίτοι τα οικεία ποσά που δήλωσε είναι ιδιαίτερος χαμηλά ακόμη και κατ' αντικειμενική εκτίμηση, ουδέν συγκεκριμένο απαντά, παρότι φέρει το βάρος προς απόκρουση των ισχυρισμών της προσφυγής και δη προς στοιχειοθέτηση του δικαιολογημένου χαρακτήρα της σε κάθε περίπτωση ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς του. Και τούτο, εκτός των άλλων, διότι εν προκειμένω η προσφορά του και τα οικεία ως άνω κονδύλια είναι τόσο χαμηλά, ώστε τούτο να καθίσταται ευχερώς κατανοητό και δι' απλής αντιπαραβολής των όρων της διακήρυξης με τα οικεία ποσά, λαμβανομένης υπόψη της κοινής λογικής και της κοινής πείρας, ενώ αντιστρόφως το τυχόν μη ασύνηθες και μη ιδιαίτερος χαμηλό της οικονομικής προσφοράς του είναι και αυτό που θα έπρεπε αναλυτικά να αποδειχθεί με βάση τα ειδικά δεδομένα του ιδίου, αφού εξάλλου δεν μπορούν αυτά καταρχήν να προκύψουν κατ' εύλογη και αντικειμενική κρίση. Ο δε διαχωρισμός που επιχειρεί ο παρεμβαίνων μεταξύ αναλωσίμων και εξοπλισμού διαρκούς χρήσης αγνοεί το γεγονός ότι και ο τελευταίος υπόκειται σε απόσβεση και ανάλωση της τεχνικής και οικονομικής του αξίας. Εν προκειμένω δε, δεν πρόκειται για κάποιο τυχόν πάγιο, αλλά για πράγματα όπως σφυρίχτρες, φακούς, στολές, κινητά τηλέφωνα και ασυρμάτους, δηλαδή αντικείμενα που αναλώνονται, φθείρονται και καταστρέφονται ευχερώς και κατά συχνότητα και δεν έχουν τα περισσότερα εξ αυτών εκτεταμένο χρόνο

ζωής. Ούτε ελήφθη καν υπόψη η λίαν σοβαρή πιθανότητα να καταστραφεί και να χρειαστεί αντικατάσταση μέρος του εξοπλισμού που ο ίδιος δηλώνει ότι διαθέτει. Ιδίως δεδομένου ότι ακόμη και αν δεν υπολογιστεί το κόστος συναγερμού, οι φακοί και οι ασύρματοι δεν φθαρούν ούτε χρειαστούν έστω και μία αντικατάσταση, με το δηλωθέν από τον παρεμβαίνοντα ποσό συνολικού κόστους εξοπλισμού 79,20 ευρώ για το σύνολο της διάρκειας της σύμβασης, επαρκεί οριακά, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας για την αγορά τεσσάρων κινητών τηλεφώνων της πλέον στοιχειώδους τεχνολογίας ή 5 κατά μέγιστο από τις φθηνότερες στολές. Δεδομένου ότι κατά την προσφορά του θα χρειαστεί απασχόληση που ισοδυναμεί σε 16,75 εργαζομένους, ήτοι σε απασχόληση τουλάχιστον 17 διαφορετικών προσώπων, εκ των οποίων όλοι θα χρειαστούν στολές και δη τουλάχιστον 2 έκαστος (υπό την εύλογη εκτίμηση ότι έκαστος θα έχει δική του ξεχωριστή στολή και για λόγους καθαριότητας θα έχει και τουλάχιστον μία εφεδρική, αλλά και έστω ένα επιπλέον ένδυμα για τις χειμερινές φυλάξεις, τύπου ζακέτας ή μπουφάν), ο παρεμβαίνων θα χρειαστεί τουλάχιστον 34 στολές, ο δε υπολογισμός του κόστους σε μόλις 5 στολές σημαίνει ότι ο παρεμβαίνων υπολογίζει διάρκεια ζωής περί των 7 ετών ανά στολή και δη με δεδομένο ότι θα είναι της φθηνότερης ποιότητας. Ακόμη δε και αν υποτίθετο, παρότι δεν προκύπτει από την οικονομική προσφορά του, όπου μάλιστα περιλαμβάνει και κόστος για αντικαταστάτες για την περίοδο αδείας, ότι θα απασχοληθούν λιγότερα άτομα, εργαζόμενα υπερωριακά, καίτοι δε τούτο θα σήμαινε μεγαλύτερο εργατικό κόστος του από το νυν υπολογισθέν (αφού ο παρεμβαίνων υπολόγισε αυτό με τη μέθοδο που οδηγεί στο πλέον χαμηλό αποτέλεσμα, ήτοι υπολαμβάνοντας την ανυπαρξία υπερωριών και αντ' αυτών την απασχόληση διαφορετικών προσώπων με πλήρες ωράριο έως εξαντλήσεως των απαιτούμενων ωρών εργασίας) και πάλι ο υπολογισμός της οικείας φθοράς είναι εξαιρετικά μικρός, βάσει των διδαγμάτων κοινής πείρας. Ούτε ένα κινητό τηλέφωνο έχει συνήθως χρόνο ζωής 2,5 έως 3 έτη συνεχούς χρήσης, όπως προκύπτει αν ληφθεί υπόψη 1 τέτοιο τηλέφωνο ανά κάθε μία από τις 10 ταυτόχρονες θέσεις φύλαξης επί διαφορετικών κτιρίων η κάθε μία (δεδομένου δε ότι κατά τα παραπάνω, λαμβάνεται υπόψη ένα ποσό που αντιστοιχεί σε αγορά 4

κινητών τηλεφώνων της στοιχειωδέστατης ποιότητας και τεχνολογίας, κόστους 20 ευρώ καθ' έκαστο, ήτοι η χαμηλότερη τιμή και δη παλαιάς τεχνολογίας τηλεφώνου που υπάρχει στην αγορά). Και δη εν προκειμένω, με το ποσό που υπολόγισε ο παρεμβαίνων δεν δύναται να λάβει χώρα παρά μία εκ των δύο ως άνω αντικαταστάσεων, ήτοι ή στολών ή κινητών τηλεφώνων, με τους συναγερμούς υπολογιζόμενους σε μηδενικό κόστος έστω και αποξήλωσης και μεταφοράς τους προς την εγκατάσταση της αναθέτουσας ή από εκεί προς αυτήν του παρεμβαίνοντος, και ενώ οι ασύρματοι και κάθε άλλος μικροεξοπλισμός λαμβάνεται υπόψη ως άφθαρτος. Σημειωτέον, πως δεδομένου ότι δόθηκε ενιαία ανά έτος προσφορά, δηλαδή και για το επιπλέον έτος της προαίρεσης, εν προκειμένω, ο παρεμβαίνων, ο οποίος όφειλε, υποβάλλοντας προσφορά που καλύπτει και την προαίρεση, να λάβει υπόψη του τυχόν επιπλέον κόστη του δεύτερου έτους και να ενσωματώσει αυτά σε ετησιοποιημένο επίπεδο (με διαίρεση των επιπλέον αυτών δαπανών που θα ανακύψουν στο δεύτερο έτος δια του δύο, ώστε να υπολογιστούν σε ετήσια βάση), με την ως άνω προσφορά του, η οποία ερείδεται επί υπολογισμού 79,20 ευρώ ανά έτος για το σύνολο του εξοπλισμού, προβαίνει στις ανωτέρω παραδοχές, δηλαδή περί αφθάρτου και μη αποσβεστέου του εξοπλισμού, διάρκειας ζωής κινητού τηλεφώνου, ασυρμάτων και ρυθμού αντικατάστασης στολών, όχι μόνο για ένα αλλά για δύο έτη. Ακόμη όμως και αν υποθεθεί ότι οι συναγερμοί δεν λήφθηκαν υπόψη στο κονδύλι των αναλωσίμων, αφενός το ως άνω ποσό των 79,20 ευρώ για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης δεν επαρκεί ούτε για τα λοιπά απαιτούμενα και δη ούτε καν έστω και μόνο τις στολές και τη λογική αντικατάστασή τους που θα απαιτηθεί εντός της σύμβασης. Αφετέρου, υπό την υπόθεση αποδοχής του παραπάνω ισχυρισμού του παρεμβαίνοντος το κόστος απόσβεσης, τυχόν επιδιορθώσεων, αντικατάστασης παγίδων ή συντήρησης, αλλά και αποξηλώσεων στη λήξη της σύμβασης των συναγερμών, το οποίο κατά την κοινή πείρα υπερβαίνει δεδομένου και του αριθμού τους κατά πολύ το ιδιαίτερα χαμηλό υπό άπασα εκδοχή ποσό των 79,20 ευρώ, θα πρέπει να έχει συμπεριληφθεί σε έτερο κονδύλι της προσφοράς του και συγκεκριμένα στο διοικητικό του κόστους, που εν όλω δηλώνεται ως 216 συνολικά ευρώ για 12 μήνες. Όμως, αν το κόστος των συναγερμών και δη ακόμη

και υπό την εκδοχή του παρεμβαίνοντος, ήτοι ότι συνίσταται μόνο στην απόσβεση ήδη κτηθέντος συναγερμού, κόστους συντήρησης-διόρθωσης και αποξήλωσης, αφαιρεθεί από το ούτως ή άλλως και αφ' εαυτού ιδιαίτερα χαμηλό διοικητικό κόστος, το οποίο προορίζεται για να καλύψει κάθε άλλη πηγή κόστους της σύμβασης και αναλογίας αυτής επί των συνολικών δαπανών του αναδόχου, και πάλι το κονδύλι του διοικητικού κόστους είναι ακόμη περισσότερο προδήλως, ιδιαίτερα χαμηλό για την κάλυψη εκτός των άλλων και του κόστους συναγερμών και δεν απομένει ποσό ικανό να καλύψει το λοιπό διοικητικό κόστος. Περαιτέρω, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι ο παρεμβαίνων δεν υπολόγισε στα αναλώσιμα όχι μόνο τους συναγερμούς, αλλά ούτε φακούς, ασυρμάτους, κινητά τηλέφωνα, στολές και όλα όσα αναφέρονται στον τέταρτο λόγο της προσφυγής και τις ως άνω προβλέψεις της διακήρυξης, καθίσταται και πάλι ασαφές αφενός τι υπολόγισε στο κονδύλι αναλωσίμων, αφετέρου πως με 216,00 ευρώ που δήλωσε ως διοικητικό κόστος, θα καλύψει όλα τα ανωτέρω, μαζί με κάθε άλλη πηγή διοικητικού κόστους που πρέπει να λάβει υπόψη του κατά τα αναφερθέντα ανωτέρω στη σκ. 7, όπου εξάλλου μεταξύ άλλων αναφέρθηκε ότι εν τοις πράγμασι και τα αναλώσιμα συνιστούν κονδύλι του εν γένει διοικητικού κόστους.

15. Επειδή, εξάλλου και προεχόντως, όλοι οι οικείοι ισχυρισμοί του παρεμβαίνοντος κατά του τέταρτου λόγου της προσφυγής είναι αποκλειστικά θεωρητικοί και αναπόδεικτοι. Τούτο διότι ναι μεν δεν αναφέρει ο ίδιος στην παρέμβασή του ότι δεν υπολόγισε κανένα τυχόν κόστος αναλωσίμων ή διοικητικό κόστος. Αλλά αναφέρει ότι υπολόγισε αυτό στα ως άνω, όλως αντικειμενικώς προκύπτοντα ως ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα, επί τη βάσει ήδη εκτέλεσης της συμβάσεως, ως παράγοντα που απομειώνει σημαντικά το οικείο κόστος του. Ουδέν συγκεκριμένο στοιχείο προσκόμισε αυτός για το κόστος των συναγερμών, την κτήση τους και την αξία τους, τον αριθμό των συναγερμών που ήδη κατέχει και δη με 4-5 παγίδες καθ' έκαστον, ουδεμία δε στοιχειοθέτηση περιέλαβε για το πως τα 79,20 ευρώ θα καλύψουν όλο το λοιπό κόστος χρησιμοποιηθέντων υλικών και μέσων του ούτε προσκόμισε περί αυτών οιοδήποτε στοιχείο κτήσης και αξίας τους ούτε περιέλαβε στοιχειοθέτηση περί του πως υπολογίζει να

καλύψει με 216 ευρώ ετησίως και το κόστος συναγερμών ή και των λοιπών τεχνικών και το λοιπό διοικητικό κόστος, στο οποίο κατ' αυτόν υπήχθη στην προσφορά του το κόστος συναγερμών και λοιπών τεχνικών μέσων, δεν προβαίνει δε σε καμία συγκεκριμένη αναφορά ποσών, πολλώ δε μάλλον σε απόδειξή τους. Και όλα τα παραπάνω ενώ τα οικεία ως άνω ποσά που έχει δηλώσει είναι ούτως ή άλλως ιδιαιτέρως χαμηλά και δη σε αξιοσημείωτο βαθμό και ούτως ή άλλως δεν δύναται κατά κοινή λογική και πείρα να προκύψει ο τρόπος που θα καλυφθούν με τέτοια χαμηλά ποσά όλα τα απαιτούμενα από τη σύμβαση, ακόμη και υπό την εκδοχή ότι υπολογίζεται απλώς κόστος απόσβεσης, φυσιολογικής ανάλωσης και αντικατάστασης-επιδιόρθωσης των μέσων που απαιτούνται για την εκτέλεση της σύμβασης. Σημειωτέον δε, ότι ακόμη και αν το αληθές ποσό για κτήση και εγκατάσταση συναγερμού με τις προδιαγραφές και τα παρελκόμενα της διακήρυξης είναι το ήμισυ του επικαλούμενου από τον προσφεύγοντα, καθώς ο παρεμβαίνων ο οποίος επικαλείται ήδη κτήση τέτοιων συστημάτων δεν αναφέρει ούτε καν το κόστος αυτής της κτήσης, ήτοι 1.000 ευρώ, το αληθές ποσό για κόστος κτήσης 10 κινητών τηλεφώνων 200 ευρώ συνολικά, 10 ασυρμάτων 180 ευρώ συνολικά, 10 πλαστικών σφυριχτρών 10 ευρώ συνολικά, 10 φακών 25 ευρώ συνολικά, μαζί με έστω 33 αντί 34 στολών των 15 ευρώ έκαστη ήτοι συνολικά 495 ευρώ για στολές και όλα τα παραπάνω πάντα της στοιχειωδέστατης και κατώτατης δυνατής ποιότητας, το συνολικό κόστος των παραπάνω ανέρχεται σε 910 ευρώ χωρίς τους συναγερμούς, μαζί δε με αυτούς σε 1.910 ευρώ. Άρα, μόνο του το κόστος των λοιπών πλην συναγερμών υλικών είναι περί τις 11,5 φορές μεγαλύτερο από τα 79,20 ευρώ. Ακόμη και αν θεωρηθεί ότι όλα τα παραπάνω και δη πλην των συναγερμών, έχουν ήδη αποκτηθεί και μάλιστα θεωρηθεί ότι έχουν και δεκαετή διάρκεια ζωής, πράγμα αδύνατο εκ της ίδιας της φύσης των παραπάνω πραγμάτων, αλλά και λόγω της ιδιαίτερα χαμηλής ποιότητάς τους βάσει της ως άνω ληφθείσας υπόψη τιμής κτήσης τους (που αντιστοιχούν στις οριακά διαθέσιμες πλέον χαμηλές ανά είδος τιμές της αγοράς κατά την κοινή πείρα), το κόστος ανάλωσης αξίας τους εντός του έτους και πάλι υπερβαίνει τα 79,20 ευρώ ($910/10=91,00$ ευρώ) και δη χωρίς κανένα κόστος συναγερμών. Το δε ολικό κόστος κτήσης, επιδιόρθωσης,

εγκατάστασης και αποξήλωσης συναγερμών ακόμα και αν υπολογιστεί και αυτό ως αναλώσιμο σε δεκαετή βάση και δη με υπολογισμό 1.000 ευρώ για όλα τα παραπάνω για 10 συναγερμούς με 4-5 παγίδες έκαστος, ήτοι 100 ευρώ κατ' έτος, αντιστοιχεί περίπου στο ήμισυ των 216 ευρώ που δηλώθηκαν ως συνολικό διοικητικό κόστος (το οποίο ανέρχεται στο 0,122% της προσφοράς), ενώ αφαιρουμένων 100 ευρώ μόνο για αναλογία ετήσιου κόστους συναγερμών δεκαετούς διάρκειας χρήσης, απομένουν 116 ευρώ ήτοι 0,065% της προσφοράς. Είναι προφανές, ότι ακόμη και υπό την τελευταία αυτή εκδοχή, όπου όλες οι αόριστες αιτιάσεις του παρεμβαίνοντος υποτέθηκαν ως αληθείες, ελήφθησαν δε υπόψη υπέρ του εξαιρετικά χαμηλά κόστη κτήσης και άνω του ευλόγου και του φυσικού χρονικά διαστήματα ανάλωσης και απόσβεσης και δη για μέσα εκ φύσεως τους γρήγορα αναλώσιμα, αλλά και αγορασθέντα σε ιδιαίτερα χαμηλή τιμή, αφενός το κόστος των λοιπών πλην συναγερμών μέσων δεν δύναται να καλυφθεί με το δηλωθέν και ληφθέν υπόψη από την οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος κονδύλι, αφετέρου το κόστος των συναγερμών αν αφαιρεθεί από το διοικητικό κόστος, δεν θα απομένει ποσό ικανό να καλύψει ούτε τα στοιχειώδη λοιπά διοικητικά κόστη, ενώ εξάλλου ακόμη και χωρίς τους συναγερμούς το υπολογισθέν για διοικητικά κόστη πλην αναλωσίμων ποσό ήταν και από μόνο του ιδιαζόντως χαμηλό και δυσχερώς δικαιολογήσιμο. Περαιτέρω, αν το ως άνω ποσό των $(91+100=)$ 191,00 ευρώ που κατά τα ανωτέρω ελήφθη υπόψη ως αναλογία της ανάλωσης των ως άνω μέσων, μαζί με τον συναγερμό, και δη με δεκαετή διάρκεια ανάλωσης, αφαιρεθεί από το σύνολο του διοικητικού κόστους μαζί με τα αναλώσιμα, ήτοι $(216+79,20=)$ 295,20 ευρώ, απομένουν μόλις 104,20 ευρώ, ήτοι ποσοστό 0,059% της προσφοράς 176.868,36 ευρώ για την κάλυψη κάθε πλην αναλωσίμων και συναγερμού διοικητικού, λογιστικού, χρηματοδοτικού και κάθε άλλου επιχειρησιακού κόστους, ποσοστό δηλαδή και πάλι ιδιαζόντως χαμηλό και αδύνατον να δικαιολογηθεί υπό άπασα εκδοχή. Περαιτέρω, όλα τα παραπάνω δεν λαμβάνουν υπόψη ότι οι ασύρματοι, τα κινητά τηλέφωνα και οι φακοί έχουν κόστος χρήσης, συνιστάμενο σε μπαταρίες, για τα δε κινητά τηλέφωνα περαιτέρω και σε κόστη παρόχου υπηρεσιών κινητής τηλεφωνίας. Με 6,60 ευρώ μηνιαίως είναι προφανές ότι δεν είναι δυνατόν να

καλυφθούν ούτε οι κατ' ελάχιστον 10 απαιτούμενες συνδέσεις κινητής τηλεφωνίας, παρότι δε οι συνδέσεις αυτές θα χρησιμοποιούνται ειδικώς για την κάλυψη του συμβατικού αντικειμένου. Ακόμη δε και αν ανά κινητό τηλέφωνο χρησιμοποιηθεί η πλέον φθηνή ανάλωση κόστους χρήσης (δεδομένου μάλιστα ότι και υπό τις παραδοχές πλέον χαμηλού κόστους, ακόμη και αν χρησιμοποιηθεί προπληρωμένο πρόγραμμα ομιλίας, η φθηνότερη εκδοχή στην ελληνική αγορά επιβάλλει ανανέωση χρόνου ομιλίας τουλάχιστον 5 ευρώ εκ των οποίων τα 0,864 ευρώ ΦΠΑ και επομένως 4,136 ευρώ άνευ ΦΠΑ, κάθε 90 ημέρες ήτοι 4 φορές ετησίως, αλλιώς αποσβένεται ο χρόνος ομιλίας, δηλαδή κόστος $4 \times 4,136 = 16,544$ ευρώ άνευ ΦΠΑ ανά κινητό τηλέφωνο εντός του έτους και δη με τις πλέον στοιχειώδεις κλήσεις, ήτοι 165,44 ευρώ ετησίως χωρίς ΦΠΑ για 10 συσκευές, ήτοι ακόμη και το μισό αυτού του κόστους να επιμερισθεί και να επιβαρύνει την προκείμενη σύμβαση, υπό την υπόθεση ότι οι συσκευές με τους ίδιους αριθμούς θα χρησιμοποιηθούν και για άλλες συμβάσεις, το κόστος αυτό μόνο του υπερβαίνει τα 79,20 ευρώ ετησίως), είναι κατά τα δεδομένα της αγοράς και της κοινής πείρας, αδύνατον να εξυπηρετηθεί η στοιχειώδης επικοινωνία για 12 μήνες με κόστος 7,92 ευρώ ανά αριθμό, ήτοι ακόμη και αν το ποσό των 79,20 ευρώ αναλωθεί αποκλειστικά για κόστος χρήσης κινητών τηλεφώνων (σημειωτέον δε ότι αν το ως άνω ποσό των 165,44 ευρώ αφαιρεθεί από το εναπομείναν ποσό διοικητικού κόστους των 104,20 ευρώ που προέκυψε κατά τα ανωτέρω όλως σχηματικά και υπό κάθε θετική υπέρ του παρεμβαίνοντος παραδοχή για λοιπά μέσα, προκύπτει αρνητικό υπόλοιπο 61,20 ευρώ, ενώ ακόμη και αν υποτεθεί ότι μόνο το μισό εξ αυτού, ήτοι 82,72 ευρώ, θα αναλωθεί για την προκείμενη σύμβαση, ενώ τα ίδια τηλέφωνα θα χρησιμοποιούνται και για άλλη εντός της ημέρας σύμβαση, προκύπτει ότι απομένουν 19,48 ευρώ για την κάλυψη κάθε διοικητικού κόστους εντός ενός ολόκληρου έτους). Συνεπώς, υπό οιαδήποτε εκδοχή και υπόθεση και οτιδήποτε και να ληφθεί υπόψη υπέρ της προσφοράς του παρεμβαίνοντος καίτοι ο ίδιος και η αναθέτουσα ουδέν συγκεκριμένο επικαλούνται, προκύπτει, όπως βασίμως τυγχάνει επικλήσεως δια του τετάρτου λόγου της προσφυγής, ότι με τα δηλωθέντα και ληφθέντα υπόψη για την κατάρτιση της οικονομικής προσφοράς του κονδύλια και ποσά

αναλωσίμων, ακόμη δε και αν αυτά συνδυαστούν μετά αυτών του διοικητικού κόστους, είναι αν όχι αδύνατον, τουλάχιστον ιδιαίτερα δυσχερές νομικά, λογικά και πρακτικά να καλυφθεί το πλέον στοιχειώδες κόστος κάλυψης των απαιτήσεων σε τεχνικά μέσα, ακόμη μάλιστα και αν στο σύνολό τους τελούν ήδη στη διάθεση του παρεμβαίνοντος. Το δε ποσό των 79,20 ευρώ παρίσταται τουλάχιστον, ως ιδιαίζόντως και υπέρμετρα χαμηλό για την κάλυψη των οικείων συμβατικών υποχρεώσεων ως προς αναλώσιμα αγαθά και κόστη χρήσης και ανάλωσης εξοπλισμού, ως και το ποσό των 295,20 ευρώ, ήτοι το άθροισμα των ως άνω αναλωσίμων και του δηλωθέντος ως διοικητικού κόστους, είναι ομοίως ιδιαίτερα χαμηλό για να καλύψει όλα τα ανωτέρω, σε συνδυασμό με όποιο άλλο αναμενόμενο διοικητικό κόστος. Εξάλλου, το διοικητικό κόστος κατεξοχήν περιλαμβάνει και έπρεπε και εν προκειμένω να περιλαμβάνει όλα τα αναφερθέντα στην ως άνω σκ. 7, μεταξύ των οποίων και το εύλογο κόστος εποπτείας της παροχής των υπηρεσιών, δεδομένου μάλιστα ότι και η ίδια η διακήρυξη αναφέρει στο Παράρτημα Ι Κεφ. 3 σημ. 9, σελ. 37 αυτής, την ανάγκη χρήσης κέντρου παρακολούθησης εκ μέρους του αναδόχου που θα ενημερώνεται και θα παρακολουθεί το σύστημα συναγερμού, με υποχρέωση ειδοποίησης της Αστυνομίας και άμεσης εν γένει επέμβασης, ενώ ακόμη και αν υποτεθεί ότι απέμενε κάτι από το ως άνω και δη το συνολικό ποσό των 295,20 ευρώ μετά την αφαίρεση απλώς και μόνο όσων απαιτούνται για ανάλωση αξίας και κόστος χρήσης εξοπλισμού, και πάλι δεν θα μπορούσε να καλυφθεί ούτε το κόστος εποπτείας ούτε οιοδήποτε άλλο κόστος συμμετοχής στη διαδικασία και εν γένει διοικητικό κόστος εξ όσων αναφέρονται στην παρούσα σκέψη και στις σκ. 7-9 ανωτέρω. Η δε κρίση της αναθέτουσας, ως μάλιστα τίθεται και δια των Απόψεών της, ότι επειδή ο παρεμβαίνων είναι ήδη ανάδοχος δεν έχει εν τοις πράγμασι κανένα πρακτικό κόστος εξοπλισμού αφού ήδη τον χρησιμοποιεί, τελεί σε πρόδηλο, όχι μόνο νομικό, αλλά ιδίως λογικό σφάλμα και ερείδεται επί της εσφαλμένης προϋπόθεσης ότι τα ως άνω τεχνικά μέσα μένουν αναλλοίωτα, έχουν απεριόριστη διάρκεια ζωής, διατηρούν ες αεί ακέραιη την αξία τους, δεν υφίστανται φθορές και δεν απαιτούν ποτέ επισκευή, αντικατάσταση ή έστω κόστος χρήσης. Και ναι μεν, η ήδη εκτέλεση της αντίστοιχης σύμβασης με την

ίδια αναθέτουσα συνιστά λόγο που δύναται να περιορίζει το κόστος διοικητικών εξόδων και αναλωσίμων του νυν αναδόχου σε περίπτωση ανάληψης εκ νέου της ίδιας σύμβασης, αλλά ουδόλως δύναται να εκμηδενίζει το κόστος αυτό, όπως πρακτικώς συμβαίνει εν προκειμένω, όπου το οικείο ληφθέν υπόψη από τον παρεμβαίνοντα ποσό είναι υπό πάσα εκδοχή και την πλέον θετική υπέρ του υπόθεσης, όχι απλά ιδιαίτερα χαμηλό, αλλά τεχνικά και λογικά ιδιαίτερα δυσχερές να στηρίξει σε κάθε περίπτωση την εκτέλεση της σύμβασης και δη είναι ανεπαρκές για την κάλυψη έστω και ενός μέρους εξ όσων θα πρέπει να παρέχει, σύμφωνα με όσα αναλυτικά αναφέρθηκαν ανωτέρω. Περαιτέρω, καίτοι η αναθέτουσα επικαλείται τούτο με τις Απόψεις της δεν προκύπτει ούτε ότι έλαβε υπόψη της οιοδήποτε ποσό απόσβεσης εξοπλισμού ούτε εξάλλου αναφέρεται η ίδια ή ο παρεμβαίνων σε οποιοδήποτε τέτοιο ποσό ούτε προκύπτει ο τρόπος με τον οποίο τυχόν αυτό υπολογίσθηκε και ο τρόπος με τον οποίο δύναται να καλυφθεί με τα εκ του παρεμβαίνοντος, σε κάθε περίπτωση ιδιαίτερος χαμηλά, ποσά. Επομένως, πρέπει σε κάθε περίπτωση να γίνει δεκτός ο τέταρτος λόγος της προσφυγής.

16. Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω πρέπει να γίνει δεκτή η Προσφυγή, η οποία εξάλλου αιτείται την ακύρωση, άλλως τροποποίηση της προσβαλλομένης καθ' ο μέρος της αποφασίζοντας άνευ ετέρου αποδοχή της οικονομικής προσφοράς του παρεμβαίνοντος, περαιτέρω ανέδειξε αυτόν προσωρινό ανάδοχο. Να απορριφθεί δε η Παρέμβαση. Περαιτέρω και κατ' αποδοχή του τέταρτου λόγου της προσφυγής, πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλομένη και δη καθ' ο μέρος ενέκρινε την οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος και ανακήρυξε αυτόν ως προσωρινό ανάδοχο παρά τα όσα προκύπτουν περί του ασυνήθιστα χαμηλού της προσφοράς του, σύμφωνα με τις παραπάνω σκ. 13-16. Ειδικότερα, η προσβαλλομένη έσφαλε καθ' ο μέρος ενέκρινε την προσφορά του και ανακήρυξε αυτόν ως προσωρινό ανάδοχο, παραλείποντας προηγουμένως και καθ' υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειάς της, την κατ' αποτέλεσμα της ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς του, κλήση του προς εξηγήσεις σύμφωνα με το άρ. 88

N. 4412/2016, η οποία από τα αναρτημένα στο ΕΣΗΔΗΣ στοιχεία και τα αναφερόμενα στην προσφυγή, την παρέμβαση και τις Απόψεις της αναθέτουσας, δεν προκύπτει ότι καθ' οιονδήποτε τρόπο έλαβε χώρα, ουδολως δε εξέτασε πως με το ποσό των 79,20 ευρώ για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης, που αυτός δήλωσε στην οικονομική προσφορά του ως κόστος αναλωσίμων θα καλύψει τα κόστη και έξοδα υλικών και μέσων, συμπεριλαμβανομένου κόστους χρήσης, ανάλωσης αξίας και απόσβεσης/απαξίωσης, επιδιορθώσεων και αντικαταστάσεων, μεταφοράς και απομακρύνσεως/ αποξηλώσεως/ απεγκαταστάσεων επ' αυτών, που θα χρειαστούν κατά τα αναφερθέντα στις ως άνω σκ. 13-16 για την εκτέλεση της σύμβασης, τι θα καλυφθεί με αυτό το ποσό των 79,20 ευρώ και τι όχι και αν περαιτέρω τα ανωτέρω κόστη είναι δυνατόν να καλυφθούν από το κονδύλι διοικητικού κόστους ποσού 216,00 ευρώ για την ετήσια διάρκεια της σύμβασης, λαμβανομένου όμως υπόψη ότι από αυτό θα πρέπει να καλυφθεί και κάθε άλλο διοικητικό κόστος, κόστος εποπτείας και συνδεδεμένο με την ανάληψη και εκτέλεση της συγκεκριμένης σύμβασης έξοδο ως και η εν όλω επιβάρυνση που αυτό επιφέρει στα εν γένει διοικητικά του έξοδα. Πρέπει δε να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα προκειμένου αυτή να προβεί στα ανωτέρω και να καταλήξει, κατόπιν της λήψεως οικείων εξηγήσεων από τον παρεμβαίνοντα, σε νέα νόμιμη και αιτιολογημένη κρίση περί του δικαιολογημένου και συνεπώς παραδεκτού της οικονομικής προσφοράς του προ της εκ νέου ανακηρύξεως προσωρινού αναδόχου. Πάντως, εν προκειμένω το ζήτημα που προκύπτει κατ' αποδοχή του τέταρτου λόγου της προσφυγής δεν συνίσταται σε ευθεία παράβαση των εργοδοτικών υποχρεώσεων, αλλά σε ασυνήθιστα χαμηλό τίμημα ως αποτέλεσμα ιδιαίτερα χαμηλού κόστους αναλωσίμων και διοικητικού κόστους, ενώ η ως άνω αρμοδιότητα της αναθέτουσας προς ζήτηση εξηγήσεων δεν ασκήθηκε καθόλου και δεν εκτίμησε η ίδια τα ως άνω, αλλά όπως αναφέρει στις Απόψεις της θεώρησε εξ αρχής ότι δεν υφίστατο ζήτημα ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς. Η δε ΑΕΠΠ δεν δύναται η ίδια εξ αρχής να ασκήσει την οικεία εκτιμητική αρμοδιότητα και έλεγχο που ανήκει στην αρμοδιότητα της αναθέτουσας, ελέγχει δε μόνο, αφενός την παράλειψη ασκήσεώς της, αφετέρου το αποτέλεσμα και την κατόπιν εξηγήσεων κρίση της

αναθέτουσας επ' αυτών και δη ως προς την αιτιολογία της και την τυχόν υπέρβαση των οικείων άκρων ορίων ή την ορθή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών ή την εσφαλμένη λήψη ή μη λήψη υπόψη στοιχείων που έπρεπε να μην ληφθούν ή να ληφθούν αντίστοιχα υπόψη. Συνεπώς, η ΑΕΠΠ σε περίπτωση, όπως εν προκειμένω, προσβολής της αποδοχής ασυνήθιστα χαμηλής οικονομικής προσφοράς επί της οποίας η αναθέτουσα παρέλειψε να ασκήσει τα προβλεπόμενα στο άρ. 88 Ν. 4412/2016 (και συνεπώς αποδοχής του σκέλους εκείνου της προδικαστικής προσφυγής που στρέφεται όχι κατά αυτής καθαυτής της πράξης έγκρισης της οικονομικής προσφοράς της αναθέτουσας, αλλά παράλειψής της προς οφειλόμενη ενέργεια προ της πράξης αυτής και κάθε περαιτέρω κρίσης της), δεν δύναται κατ' εκτίμηση των εκατέρωθεν ισχυρισμών να κρίνει απευθείας το αδικαιολόγητο και απαράδεκτο της οικονομικής προσφοράς, αλλά κατ' άρ. 367 παρ. 2 Ν. 4412/2016 περί περίπτωσης ακύρωσης παράλειψης, οφείλει να αναπέμψει στην αναθέτουσα προκειμένου αυτή να προβεί στην οφειλόμενη ενέργεια. Σε κάθε περίπτωση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αναθέτουσα κατά την εκτίμηση των εξηγήσεων που θα της παρασχεθούν από τον παρεμβαίνοντα οφείλει κατά συμμόρφωση, σύμφωνα με το άρ. 367 παρ. 3 Ν. 4412/2016 με την προκειμένη Απόφαση, να λάβει υπόψη κάθε παράμετρο που εκτιμήθηκε στο ως άνω σκεπτικό για την αποδοχή του τέταρτου λόγου της προσφυγής, σε συνδυασμό με το ότι τα οικεία προς δικαιολόγηση από τον παρεμβαίνοντα κονδύλια προκύπτουν οπωσδήποτε και κατ' αντικειμενική κρίση ιδιαίζοντως χαμηλά, τόσο εν γένει όσο και ειδικώς με βάση τα ζητούμενα του συγκεκριμένου συμβατικού αντικειμένου. Τα όσα εξάλλου στο σημ. 18 των Απόψεων της αναφέρει η αναθέτουσα ότι ήδη έλαβε υπόψή της ως προς το κόστος μέσων και εξοπλισμού του παρεμβαίνοντος, είναι κατά τις παραπάνω σκ. 5-9 και 13-16 όλως εσφαλμένα, η δε εκ νέου κρίση της πρέπει να βασιστεί σε όσα αναφέρονται στις προηγούμενες σκέψεις της παρούσας Απόφασης.

17. Επειδή, κατ' αποτέλεσμα της προηγούμενης σκέψης, πρέπει να επιστραφεί στον προσφεύγοντα το παράβολο ποσού 1.120 ευρώ που αυτός κατέβαλε για την άσκηση της Προσφυγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει την υπ' αρ. 1001/54947/16-4-2018 Απόφαση της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος δι' αυτής εκρίθη κατά προηγούμενη παράλειψη όσων αναφέρθηκαν στην ανωτέρω σκ. 16, ως αποδεκτή η οικονομική προσφορά του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....» και διακριτικό τίτλο «.....» και περαιτέρω ανακηρύχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος.

Αναπέμπει στην αναθέτουσα, προκειμένου αυτή να προβεί σε όσα ορίζονται ανωτέρω στη σκ. 16.

Ορίζει την επιστροφή στον προσφεύγοντα του παραβόλου ποσού 1.120 ευρώ που αυτός κατέβαλε για την άσκηση της Προσφυγής.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 8 Μαΐου 2018 και εκδόθηκε την 21 Μαΐου 2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΤΣΙΑΛΑΦΟΥΤΑ ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ